
Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2001 •
Pierwsza
sobota

Temat nabożeństwa: *Akceptacja Bożego prowadzenia*

„Człowiek zajęty jedynie sobą, odwraca się od Chrystusa — Źródła siły i życia” (Ellen White, *Droga do Chrystusa*, s. 88, wyd. XIV).

Motto dnia

„Życie w Chrystusie jest życiem w pokoju. Może nie być w nim ekstazy uczuć, lecz będzie ono pełne błęgiego zaufania. Twoja nadzieja spoczywa nie w tobie samym, ale w Chrystusie Jezusie. Twoja niemoc została połączona z Jego siłą, niewiedza z Jego mądrością, a słabość z Jego wytrwałością. Powinieneś patrzeć nie na siebie, lecz na Chrystusa, myśląc o Jego miłości, pięknie i doskonałości charakteru. Jego samozaparcie, uniżoność, świętość i niezgłębiona miłość, oto przedmiot twoich rozmyślań. A kochając Go, naśladowując i polegając całkowicie na Nim, stajesz się do Niego podobnym” (Ellen White, *Droga do Chrystusa*, s. 87, wyd. XIV).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Pieniądze same w sobie nie są ani dobre, ani złe. (...) Korzystając z pieniędzy człowiek może samolubnie służyć swoim pragnieniom, a także z hojnością reagować na prośbę bliźniego znajdującego się w potrzebie. Dzięki pieniądзом człowiek może znaleźć dostęp do tego, co zabronione. Może także sprawić, że komuś będzie łatwiej żyć, tak jak tego chciał Bóg. Pieniądze dają władzę, a władza daje możliwości działania ku dobremu, a także ku złemu” (por. William Barclay, *Letters to Timothy*).

Tekst biblijny i pieśni

I Kor. 2,12-16

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Zaufanie, które pomaga*

Pomoce: Mały samolocik.

Nauka: Gdy ufamy Bogu, nasze życie staje się lepsze.

(Poproś dzieci, aby wyobraziły sobie, że ten samolocik jest prawdziwy i że one się w nim znajdują. Naśladuj spokojny lot i zapytaj, jak im się podoba. Później naśladuj lot w czasie burzy (turbulencje). Czy ogarnął je strach?)

Zatem trochę sobie polataliśmy. Ten spokojny lot był wspaniałym. Szybując w powietrzu jak ptak, podziwialiśmy ziemię. Później

jednak była brzydka pogoda i bardzo nas trzęsło. Odczuwaliśmy wstrząsy w samolocie. Rozlane mleko i sok poplamily ubrania pasażerów. Jednak o wiele gorsze było to uczucie niepewności, które ogarnęło nas i tych, którzy byli razem z nami. Tylko kilka osób się uśmiechało. Niektórzy zamknęli oczy i modlili się, a wyglądali na bardzo zmartwionych. Kto wie, może nawet nie zauważyliśmy, że kilka osób zemdlało. Jakaż wielka była ulga, gdy samolot bezpiecznie wylądował!

Możemy porównać nasze życie do niebezpiecznego lotu samolotem. Jest tylko jedna różnica: niezależnie od tego, co się stanie w naszym życiu, możemy zaufać, że Bóg doprowadzi nas do celu. Bóg jest pilotem, który nigdy nie zawodzi. A jeśli naprawdę ufamy Bogu, szczególnie w tych trudnych momentach, to zaufanie chroni nas przed zamartwianiem się.

Plan kazania: *Akceptacja Bożego prowadzenia*

I WPROWADZENIE

- A. „Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej”. To twierdzenie może się wydawać przejawem zarozumialstwa. Jeśli jednak Jezus jest Panem w życiu człowieka i jeśli każdego dnia na najwyższym miejscu stawiane jest zaufanie do Boga i szukanie Jego prowadzenia, jest rzeczą normalną, że będziemy szukali i znajdziemy myśl Chrystusową.
- B. Możemy rzec słowa podobne do tych, które wypowiedział sługa Abrahama, który został posłany, aby znaleźć żonę dla syna obietnicy, Izaaka: „Pan prowadził mnie drogą do domu braci pana mojego” (I Mojż. 24,27).
- C. Akceptacja Bożego prowadzenia oznacza, iż nasze życie stało się własnością żywego Boga. Zamieszkał w nas, by nas oświecić, tak abyśmy mogli chodzić w światłości. Prowadzi nas, aby można było o nas powiedzieć, że jesteśmy „dziećmi Bożymi” (Rzym. 8,14).

II JEŚLI MAMY UMYŚŁ CHRYSZTUSOWY, OTRZYMALIŚMY JEHO POZNANIE

- A. W Biblii znajdujemy ponad dwa tysiące wzmianek o tym, że słowa tej księgi są Słowem Bożym. Bezspornie Biblia może pomóc nam w zrozumieniu, jak i dokąd mamy kroczyć. „Słowo twoje jest pochodnią nogom moim i światłością ścieżkom moim” (Ps. 119,105).
- B. Jeremiasz powiedział: „Wiem, Panie, że droga człowieka nie od niego zależy i że nikt, gdy idzie sam, nie kieruje swoim krokiem” (Jer. 10,23).
- C. Akceptacja Bożego prowadzenia oznacza, że musimy być otwarci na Biblię, ale nie dlatego, że Biblia podaje szcze-

gólowe rozwiązania na każdy nasz problem. Biblia przedstawia zasady. One pokazują nam drogę. Oświecają naszą ścieżkę.

- D. Co najważniejsze, Biblia pokazuje nam Jezusa, światłość świata. Dzięki poznaniu płynącemu z Biblii mamy umysł Chrystusowy.

III MAMY UMYŚL CHRYSTUSOWY, PONIEWAŻ PRZYJĘLIŚMY JEGO DUCHA

- A. Ta rzeczywistość powoduje przepalenie bezpieczników wiary u tych, którzy poszukują racjonalnego wyjaśnienia każdego faktu odnoszącego się do duchowego doświadczenia.
- B. Decydujemy, aby nasze umysły stały się skarbnicą poznania Boga i centrum dowodzenia ku czynieniu woli Boga. Chodzimy w Duchu mając to najwyższe poznanie, jak zastosować prawdę. „Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujemy” (Gal. 5,25).
- C. Nasz Pan nie pozostawia nas samym sobie. On do nas przychodzi. On w nas mieszka. On naucza nas swojej prawdy. W ten sposób możemy osiąść Jego umysł.

IV MAMY UMYŚL CHRYSTUSOWY, PONIEWAŻ PRZYJĘLIŚMY JEGO ZAPROSZENIE DO MODLITWY

- A. Nasze umysły są polem bitwy, na którym ścierają się siły sprawiedliwości i siły zła. Wynik tej bitwy zależy od naszego poddania się Bogu. Jezus powiedział: *Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie*. Dlatego tak często Mistrz szedł na ustronne miejsce, aby ponownie poddać się woli Ojca. Jego poddanie się Ojcu musiało być regularnie odnawiane ze względu na moc szatana.
- B. Mamy złożyć nasze ciała jako żywą ofiarę. Mamy być także przekształceni przez odnowienie naszych umysłów. To jest poddanie, a osiąga się je przez modlitwę. Gdy się modlimy, On uzdalnia nas do postępowania zgodnego z mądrością.
- C. Akceptacja Bożego prowadzenia oznacza, że modlimy się z przejęciem, w poczuciu poddania się Panu. Czytając Dz. 17,10-11 zauważamy, że członkowie nowego zboru w Berei „przyjęli (...) Słowo z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się rzeczy mają”.

V PODSUMOWANIE

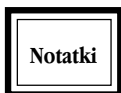
- A. Cudowne doświadczenia są naszym udziałem, gdy mamy umysł Chrystusowy. Okoliczności, które nic nie znaczą dla cielesnego umysłu, dla nas nabierają szczególnego

znaczenia. Nie zawsze możemy dostrzec, dokąd w końcu zaprowadzą nas te okoliczności i te wydarzenia. Jednak mamy umysł Chrystusowy i to wystarczy.

- B. „Mów, bo sługa twój słucha” (I Sam. 3,10). Słowa te powinny być naszą codzienną modlitwą, gdy akceptujemy Jego prowadzenie.

VI PRZYKŁAD Idąc za wskazaniami Boga

Sekretem prawdziwego posłuszeństwa jest ścisła więź z Bogiem. Wszystkie nasze próby okazywania pełnego posłuszeństwa zakończą się niepowodzeniem, jeśli nie będziemy mieli z Nim trwałej więzi. To święta obecność Boga w naszym życiu powstrzymuje nas od nieposłuszeństwa względem Niego. Zaprańnij, by Pan był w każdej twojej myśli, w każdym czynie i w każdej rozmowie, aż będzie to twoim zwyczajem.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2001 •
Druga
sobota

Temat nabożeństwa: *Jak mocno kochasz Jezusa?*

„Jeśli miłujesz Jezusa, okażesz to przez swoją miłość do tych, za których On umarł” (Ellen White, *Bible Echo, Signs of the Times*, 4 I 1892).

Motto dnia

„Ci, którzy kochają Jezusa, objawiają tę miłość będąc posłusznymi dziećmi. Będą tymi, którzy postępują zgodnie ze Słowem, a nie tylko słuchają go (...). Wierzyć w Jezusa, znaczy przyjąć Go jako swojego odkupiciela, jako swój wzór. Każdy, kto miłuje Jezusa, idzie za Jego przykładem (...). Trwa w Jezusie, a Jezus trwa w nim. Człowiek taki jest wykonawcą Jego słowa, uczestnikiem Jego boskiej natury” (Ellen White, *This Day with God*, s. 299).

Wprowadzenie do zbierania darów

Oddaj swoje serce Jezusowi. Żyj tak, aby spotkało się to z Jego aprobatą. Nie żyj tylko po to, aby dobrze się bawić i zaspokajać swoje pragnienia. Niech twoje życie będzie oddawaniem czci Jezusowi, który cię umiłował i oddał samego siebie za ciebie.

Pewnego razu moja żona Jeanne i ja jedliśmy obiad u bogatego człowieka. Zapytałem go:

— Jak to się stało, że wzrastałeś wśród tego całego bogactwa, a mimo wszystko nie zostałeś ogarnięty przez materializm?

Oto jego odpowiedź:

— Moi rodzice nauczyli mnie, że każda rzecz w naszym domu może być albo bożkiem albo narzędziem.

Od ciebie zależy, jaki jest twój stosunek do tego, co posiadasz.

Howard Hendricks

Tekst biblijny i pieśni

Jan 21,1-17

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci:

Chrześcijanin — lustro czy okno?

Pomoce: Małe lusterko i kawałek szyby.

Nauka: Nie powinniśmy zawsze myśleć o sobie. Powinniśmy też myśleć o potrzebach innych ludzi.

Mam tutaj ze sobą dwa przedmioty. Oba są zrobione ze szkła, ale bardzo się różnią. Czy ktoś mi może powiedzieć, jaka jest między nimi różnica? Jeden z tych szklanych przedmiotów używany jest jako szyba, a drugi jako lustro. Przez okna można patrzeć — widać przez nie inne rzeczy. Lustra służą nam do patrzenia na siebie. Wyobraźcie sobie dom, w którym wszystkie okna zamieniono na lustra. Jak by się to wam podobało? Nie moglibyście zobaczyć niczego, co jest na zewnątrz. Nie widzielibyście słońca, drzew, chmur, waszych przyjaciół idących ulicą itd. Również w waszych domach byłoby tak ciemno jak w nocy, ponieważ przez lustro nie przechodzi światło. To samo dzieje się, gdy ty i ja myślimy przede wszystkim o sobie. Życie staje się bardzo ponure. Przestajemy zauważać te piękne rzeczy, które nas otaczają i wspaniałe sposoby pomocy, jaką moglibyśmy udzielić innym ludziom. Widzimy tylko samych siebie. Bóg nie chce, abyśmy zawsze myśleli o sobie, ale abyśmy myśleli też o innych ludziach. Zgadnijcie, czy Bóg chce, abyśmy byli podobni do lustra, czy do okna? Bóg pragnie, abyśmy też zważali na innych ludzi. Gdy spędzamy więcej czasu myśląc o tym, czego potrzebują inni, a mniej myśląc o naszych pragnieniach i potrzebach, stajemy się szczęśliwsiymi ludźmi. Bądźmy takimi, jakimi pragnie nas mieć Bóg. Myślmy więcej o innych ludziach, a mniej o nas samych. Niech nasze oczy będą bardziej podobne do okna, przez które widać świat wokół nas, a mniej do lustra, które pozwala nam widzieć tylko nas samych.

Plan kazania:

Jak mocno kochasz Jezusa?

I WPROWADZENIE

- A. W poranku zmartwychwstania anioł obiecał, że Jezus spotka się ze swoimi uczniami w Galilei. Ta obietnica spełniła się przynajmniej dla kilku apostołów, którzy przez całą noc bezskutecznie łowili ryby, aż przyszedł do nich Jezus.
- B. Posiłek dobiegł końca. Jezus dał im wszystko, co było potrzebne, a czyni tak zawsze, gdy mamy jakąś potrzebę.
- C. Rozmowa odbywająca się po tym posiłku koncentrowała się wokół jednej sprawy. Jezus w pewnym sensie mówił do całej grupy, choć swoje słowa kierował do Szymona Piotra. Badaczom Biblii sprawia kłopoty gramatyczna konstrukcja pytania, albowiem co dokładnie miał na myśli Jezus mówiąc: „Miłujesz mnie więcej niż ci?” Oto trzy sugestie:

II MIŁUJESZ MNIE WIĘCEJ NIŻ TWOI BRACIA, CHRZEŚCIJANIE?

- A. Na krótko przed tym, jak Jezus został aresztowany w ogrodzie Getsemane, Szymon Piotr przechwalał się, że jego

lojalność względem Mistrza była większa niż lojalność jego rówieśników.

1. Gdy udawali się po ostatniej wieczerzy na Górę Oliwną, Jezus powiedział do całej grupy: „Wy wszyscy zgorszycie się ze mnie tej nocy” (Mat. 26,31).
  2. Piotr zareagował jako pierwszy, mówiąc: „Choćby się wszyscy zgorszyli z ciebie, ja się nigdy nie zgorszę” (Mat. 26,33). Być może Piotr nie chciał się przechwalać, ale raczej starał się zapewnić Zbawiciela o swojej lojalności.
- B. Jak wielka jest twoja miłość, gdy porównujesz ją z miłością innych chrześcijan?
1. Oczywiście od razu musimy powiedzieć, że nie rywalizujemy z naszymi braćmi i siostrami w tym, kto jest najlepszym sługą Jezusa. Takie nastawienie jest całkowicie niechrześcijańskie, gdy żywimy w stosunku do innych ducha krytycyzmu oraz akcentujemy nasze zalety i czyjeś błędy.
  2. Czy wśród swoich przyjaciół jesteś znany jako ten, który zawsze jest lojalny względem Jezusa?

III CZY MIŁUJESZ JEZUSA BARDZIEJ NIŻ MIŁUJESZ INNYCH LUDZI?

- A. Oprócz Jezusa i Piotra było tam kilka innych osób. Czy miłość Szymona do Jezusa była podobna do jego miłości do bliźnich?
- B. Wpływ Piotra na innych widzimy w słowach z Jana 21,3. Decyzja Piotra: „Idę łowić ryby” była czymś więcej niż tylko kilkugodzinną wyprawą. Szymon był gotowy powrócić do swojego starego zawodu. A teraz Mistrz przyszedł i jeszcze raz pokazał Piotrowi, że potrzebuje go w swoim planie odkupienia ludzkości. Jednak rzekł: *Piotrze, musisz miłować Mnie bardziej, niż miłujesz swoich przyjaciół. Jeśli twoi przyjaciele Mnie opuszczą, musisz być zdecydowany iść za Mną mimo wszystko!*
- C. Co lubisz najbardziej: aplauz tłumu czy aprobatę Zbawiciela? Nigdy nie powinniśmy pozwolić, aby między nami i naszym Zbawicielem znalazła się inna osoba.

IV CZY MIŁUJESZ MNIE WIĘCEJ NIŻ TE RZECZY, KTÓRE SĄ WOKÓŁ CIEBIE

- A. Prawdziwy sprawdzian chrześcijanin przechodzi wtedy, gdy musi dokonać wyboru priorytetów. Problem „tych rzeczy” i „zarabiania na życie” jest zawsze z nami! Paweł mówi nam, że musimy czynić wszystko, aby zatroszczyć się o nasze domy (zob. I Tym. 5,8).

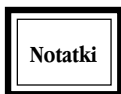
- B. W kazaniu na górze Jezus wypowiedział ważne słowa (zob. Mat. 6,32). Jesteśmy niewolnikami materialnego sposobu patrzenia na rzeczy. Ktoś sparafrazował je tak: „Pogania czynią to wszystko celem w swoim życiu”.
- C. Abraham był człowiekiem, który zrezygnował ze swoich spraw, ponieważ kolidowały one z jego religią. Natomiast Lot zrezygnował ze swojej religii, ponieważ kolidowała ona z jego sprawami.

V PODSUMOWANIE

Prawdziwą motywacją do służby jest miłość. Jeśli nie służymy, to dlatego, że niewystarczająco miłujemy Jezusa.

VI PRZYKŁAD

Stanley Jones napisał, że Swami Shivananda, słynny nauczyciel hinduski, zwykł mawiać do swoich uczniów: „Zabijcie umysł, a wtedy i tylko wtedy będziecie mogli medytować”. Chrześcijański punkt widzenia jest następujący: *Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego (sfera emocjonalna) i z całej duszy swojej (sfera woli), i z całej myśli swojej (sfera intelektualna), i z całej siły swojej (sfera fizyczna)*. Cała osoba ma Go miłować — umysł, emocje, wola i siła. Niektórzy miłują Go siłą umysłu i słabością uczuć — to intelektualiści religijni. Inni miłują Go siłą emocji i słabością umysłu — to sentymentalisci religijni. Jeszcze inni miłują Go siłą woli i słabością emocji — to ludzie z żelaza, do których dostęp nie jest zbyt łatwy. Jednak dopiero miłowanie Boga siłą umysłu, uczuć i woli stanowi o tym, że nasz charakter jest prawdziwie chrześcijański, zrównoważony i silny.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2001 •
Trzecia
sobota

Temat nabożeństwa:

Nigdy nie zaniedbuj życiowych obowiązków.

„To właśnie małe rzeczy objawiają prawdziwy charakter człowieka” (Ellen White, *Our High Calling*, s. 227).

Motto dnia

„Bądź wierny w wykonywaniu swoich codziennych obowiązków. Wielu chrześcijan zaniedbuje je i mówi, że czekają na jakieś wielkie dzieło, które zostanie im powierzone. (...) Niespokojni tęsknią oni za wielkim polem działania. Każdego dnia tracą jednak możliwości okazania tego, że są wierni. Ich życie umyka, podczas gdy oni czekają na jakieś wielkie dzieło” (Ellen White, *The Southern Watchman*, 23 II 1904).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Jakiz czas może być bardziej odpowiedni na złożenie dziesięciny i darów naszemu Bogu? W sabat nasze myśli koncentrują się na Jego dobroci. (...) Nasze serca wypełnione są wdzięcznością za Jego wielką miłość. A teraz, zanim rozpocznie się trud nowego tygodnia, oddajemy Mu to, co jest Jego, w tym dary, które świadczą o naszej wdzięczności. W ten sposób naszą praktyką będzie cotygodniowe kazanie mówiące o tym, że Bóg jest właścicielem całego naszego majątku i że uczynił nas szafarzami, abyśmy używali ku Jego chwale to, co nam powierzył. Każdy przejaw uznania naszego zobowiązania względem Boga wzmocni w nas poczucie obowiązku. Nasza wdzięczność jest głębsza, gdy dajemy jej wyraz, a radość, którą ona przynosi, jest życiem dla duszy i ciała” (Ellen White, *Advent Review and Sabbath Herald*, 11 X 1896).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 19,25-27

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Nasze zadanie*

Nauka: „I będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec” (Mat. 24,14).

Prawie dwieście lat temu w pewnej angielskiej wiosce kończyło się właśnie spotkanie pastorów. Przewodniczący spotkaniu powiedział:

— Omówiliśmy wszystkie zagadnienia. Czy pozostało nam jeszcze coś, co powinniśmy przedyskutować?

W tym momencie powstał William Carey, szewc, który stał się kaznodzieją.

— Słucham, bracie Carey? — zapytał przewodniczący.

— Jezus powiedział: *Idąc na cały świat, głoscie ewangelię wszystkiemu stworzeniu*. Porozmawiajmy o Jego słowach. Czy nie uważacie, że On powiedział swoim apostołom, jak również nam, abyśmy głosili ewangelię we wszystkich krajach na ziemi? Musimy posłać misjonarzy do krajów, w których nie ma Biblii.

— Usiądź, młody człowieku, przerwał przewodniczący. Jeśli Bóg pragnie nawrócić pogan, zrobi to bez naszej pomocy. Ogłaszam zakończenie spotkania.

William Carey był zawiedziony, ale nie zniechęcony. Napisał rozprawę, w której wyraził swoją troskę o tysiące tych, którzy nigdy nie słyszeli ewangelii o Jezusie.

31 maja 1792 roku Careya poproszono, aby przemawiał na innym spotkaniu pastorów. Odbywało się ono w małym domku w Kettering w Anglii. Carey zakończył swoje wystąpienie następującymi słowami:

— Chrystus powiedział: *Wy jesteście moimi świadkami*. On zlecił nam zanieśienie Jego poselstwa zbawienia do każdego stworzenia pod niebem. Są tysiące, ba, miliony tych, którzy żyją i umierają w dalekich krajach bez Jezusa, bez nadziei. Bóg jest wierny. On pomoże nam wykonać to dzieło dla Niego. Musimy oczekiwać od Boga wielkich rzeczy. Musimy podjąć się wykonania wielkich rzeczy dla Boga.

Zgromadzeni mieli już opuścić to miejsce, gdy powstał Andrew Fuller i powiedział:

— Wierzę, że Bóg oczekuje od nas, abyśmy zareagowali na poselstwo, które dzisiaj usłyszeliśmy. Bóg dał mi odczuć, że teraz jest czas, abyśmy działali. Proszę, bracia, rozważmy, co możemy zrobić, aby pomóc zgubionym.

Tego samego dnia zorganizowano pierwsze towarzystwo misyjne, a później William Carey został wysłany do Indii jako jego pierwszy misjonarz.

Nasze zadanie jest takie samo, jak było wtedy. Są miliony ludzi, którzy nigdy nie słyszeli o Jezusie. Kto im o Nim opowie? Czy zrobisz to ty?

Plan kazania:

Nigdy nie zaniedbuj życiowych obowiązków.

I WPROWADZENIE

- A. Jedną z największych tajemnic chrześcijaństwa są więzy, jakie łączyły Marię, matkę Jezusa, z jej Synem. Narodził się z dziewicy. Gdy narodził się Zbawiciel, a także

w dniach, które nastąpiły potem, zdarzyło się wiele dziwnych i cudownych rzeczy. *Maria zachowywała wszystkie te rzeczy, rozważając je w sercu swoim.*

- B. Jak byś się czuł, gdybyś wiedział o wspaniałych rzeczach dotyczących twojego syna i nie mógłbyś o nich opowiedzieć innym? Pewnego razu Maria przyłączyła się do Jego braci uważających, że jej Pierworodny obrał złą drogę w zleconej mu przez Boga misji. A teraz przy Jego ukrzyżowaniu zapewne uważała, że Jego misja mesjańska zakończyła się całkowitym fiaskiem.
- C. Maria usłyszała miłe słowa od swojego Syna. Jezus powiedział Janowi: *Oto matka twoja.* Nie wiemy, na ile rozumiała to, co wtedy usłyszała. Wiemy jednak, że jej obawy, zawiedzione nadzieje i rozczarowania zostały w chwalebny sposób obrócone w radość, gdy jej Syn powstał jako wiecznie żyjący Pan.

II CHRYSZTUS PRZYWRÓCIŁ KOBIECIE JEJ POZYCJĘ

- A. Niewielu z nas zastanawia się nad pozycją, jaką kobieta zajmowała w czasach starotestamentowych. Kobieta była traktowana jak towar.
  - 1. Jednak gdy przyszedł Jezus, od razu utożsamiał się z tymi, którzy byli dyskryminowani.
  - 2. Jezus poszedł jeszcze dalej mówiąc, że prostytutki wejdą do królestwa Bożego przed legalistami i wieloma faryzeuszami. Mówił tak nie dlatego, że niemoralność traktował z pobłażaniem i patrzył przez palce na nieczystość w sferze seksualnej, ale dlatego, że zdawał sobie sprawę z tego, iż to aroganckie nastawienie religijnych hipokrytów tamtych dni doprowadziło do poniżenia kobiet.
- B. W Jana 4,27 czytamy, że apostołowie dziwili się, że ich Mistrz rozmawiał z kobietą. Ten krótki komentarz Jana pokazuje, jak Chrystus zmienił świat.
- C. Tylko w krajach, do których dotarło poselstwo Jezusa Chrystusa, kobiety odzyskały należną im pozycję.

III JEDNAK NAWET CHRZEŚCIJANOM TRUDNO PRZYCHODZIŁO NAUCZYĆ SIĘ TEGO

- A. Pomimo postępu, jakiego ewangelia dokonała w stosunkach międzyludzkich, krajom chrześcijańskim dużo czasu zajęło uznanie, że Bóg kocha kobiety tak samo jak i mężczyzn i że także one są Jego dziećmi, jeśli narodzą się na nowo z Jego Ducha.
- B. Jezus troszczył się o kobiety. Widział smutek swojej matki i dlatego zabezpieczył jej byt. Poprosił Jana, aby się o nią

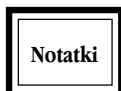
zatoszczył. W chwili, gdy cierpiał niewypowiedziane męczarnie, Jezus widział nie tylko słabych mężczyzn, ale także płaczące kobiety, a szczególnie tę, która otaczała Go tak wielką opieką. Wiedział, że jej wiara jest niedoskonała, a jej zrozumienie Boga niedostateczne. Jednak pamiętał również jej łagodność i troskliwość względem Niego. Jezus nie akceptował tradycyjnego stosunku społeczeństwa do kobiet. W tej sprawie, jak i w innych, był zatem „pionierem naszej wiary”.

IV OBOWIĄZKI NAJBLIŻEJ CIEBIE

- A. Zbyt wielu z nas pragnie uwolnić się od obecnych codziennych obowiązków, marząc o tym, co moglibyśmy zrobić, jeśli mielibyśmy większe pole do działania.
- B. Chrystus dostrzegał obowiązki, które były najbliżej Niego i spełniał je! Zapewnił byt swojej matce. Złożył na Jana odpowiedzialność za otoczenie jej opieką. Umarł za grzechy świata, ale nie ukrywał się za swoją wielką misją, aby uciec przed spełnianiem drobnych obowiązków.

V PODSUMOWANIE

Gdyby każdy z nas tylko chciał wykonywać swoje zadania w cisłości, a jednocześnie pracował w sposób wydajny, nie martwiąc się o to, komu przypisane zostaną zasługi, można by dokonać dla Mistrza wielkich rzeczy.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2001 •
Czwarta
sobota

Temat nabożeństwa: *Odnowa*

„Właściwy sposób wyjścia z próby zwycięsko polega nie na unikaniu jej, lecz na jej pokonaniu” (Ellen White, *Wychowanie*, s. 208).

Motto dnia

„Jeśli człowiek ma być oczyszczony i uszlachetniony oraz przygotowany do przybytków nieba, musi nauczyć się dwóch lekcji — poświęcenia i samokontroli. Niektórzy uczą się tych lekcji łatwiej niż inni, ponieważ są ćwiczeni w prostej dyscyplinie, którą Pan stosuje wobec nich z łagodnością i miłością. Innym potrzebna jest powolna dyscyplina cierpienia, tak aby oczyszczający ogień mógł wymieść z ich serc dumę, poleganie na sobie samym, pożądlivość i egoizm, aby objawiło się prawdziwe złoto charakteru i aby mogli się stać zwycięzcami dzięki łasce Chrystusa” (Ellen White, *Faith and Works*, s. 86).

Wprowadzenie do zbierania darów:

Co przynieść do kaplicy?

Przynieś uwielbienie dla Boga i szacunek dla Jego domu.

Przynieś dziesięcinę i dary.

Przynieś ducha miłości i wspólnoty.

Przynieś serdeczny uścisk dłoni i uśmiech.

Przynieś dobre i budujące słowo.

Przynieś chęć śpiewania z głębi serca.

Przyprowadź przyjaciela lub krewnego.

Przynieś każdego sabatu do kaplicy to, co najlepsze.

Miej zwyczaj chodzić na nabożeństwa.

Tekst biblijny i pieśni

Rzym. 12,1-2; I Jana 2,1-6

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Pilny Benjamin*

Nauka: „Widzisz człowieka pilnego przy pracy? Ten pójdzie na służbę królewską, (nie pozostanie w służbie u ludzi prostackich)” (Przyp. 22,29 *Biblia Poznańska*).

Co rozumiemy przez słowo *pilny*? W słowniku czytamy, że osoba pilna jest pracowita, staranna w swoich wysiłkach wykonania dobrej pracy. Robi wszystko, co tylko może, niezależnie od tego, czy ktoś patrzy na nią, czy nie.

Biblia mówi, że pilni młodzi ludzie będą w służbie u królów. Będzie im się powodziło w życiu. Józef i Daniel byli pilnymi młodzieńcami, których wierność zyskała im miejsce na dworach królów.

Benjamin Franklin jest jeszcze jednym przykładem młodego człowieka, o którym można powiedzieć, że był pilny w swoim zawodzie. Urodził się w Bostonie 17 stycznia 1706 roku. Był sławny po obu stronach Atlantyku jako naukowiec, pisarz, mąż stanu i dyplomata. Czuł się równie swobodnie w kontaktach z królami w Europie, jak z rolnikami w Ameryce.

Jeden z jego sąsiadów napisał o nim: „Pracowitość tego Franklina przewyższa wszystko, co do tej pory widziałem. (...) Widzę, że on wciąż pracuje, gdy ja wracam do domu z klubu, i pracuje również wtedy, gdy jego sąsiedzi są jeszcze w łózkach”.

Benjamin był piątym z kolei dzieckiem i najmłodszym synem w siedemnastoosobowej rodzinie. Jego rodzice byli mu w stanie zapewnić tylko dwa lata nauki w szkole. Mimo to, wykorzystując wolne chwile, studiował algebrę, geometrię, nawigację, gramatykę, logikę, nauki ścisłe i przyrodnicze, stając się jednym z najlepiej wykształconych ludzi swoich czasów.

Jeśli chcesz budować szczęśliwe życie, pilność i dyscyplina to dwa kamienie, które teraz musisz położyć jako fundament. Wiernie wypełniając powierzone ci zadania, niezależnie od tego, jak mogą być one nudne, otrzymujesz przygotowanie, które sprawi, że w przyszłości zostaniesz obdarzony zaufaniem i będziesz pożyteczny dla innych.

Ellen White mówi o tym w następujących słowach: „Wiernie spełniając proste obowiązki w domu, chłopcy i dziewczęta kładą podstawy umysłowej, moralnej i duchowej doskonałości” (*Messages to Young People*, s. 212).

Plan kazania: *Odnowa*

I WPROWADZENIE

- A. Kościół należy do Chrystusa. On jest jego głową. Kościół jest Jego ciałem.
- B. Kościół musi wybrać kierunek, w jakim będzie podążał — według planu tego świata czy według planu Boga.
- C. Modląc się: „Odnów mój zbor” w rzeczywistości modlimy się: „Odnów moją łączność z Jezusem”. Odnowiona łączność z Jezusem łączy się z życiem w karności. Zwróć uwagę na dwa aspekty kroczenia za Panem.

II PODSTAWA ŻYCIA W KARNOŚCI

- A. Życie w karności jest ofiarą żywą.
  1. Zwrot *ofiara żywa* opisuje życie chrześcijańskie jako codzienne życie w karności. W tle znajduje się ofiarniczy system świątynny.

2. Nie wymaga się od nas, abyśmy składali w ofierze zwierzęta. Mamy złożyć samych siebie. Jesteśmy kapłanami Boga. Mamy nasz ołtarz — Jezusa Chrystusa, a nasze życie jest ofiarą.
  3. Składamy siebie w ofierze. W Łuk. 9,23 czytamy o krzyżu. Oznacza on śmierć naszego ja.
- B. Życie w karności oznacza trzeźwe myślenie.
1. „By rozumiał z umiarem” (Rzym. 12,3). Wyrażenie z *umiarem* (trzeźwo) oznacza samokontrolę, zdyscyplinowanie, karność.
  2. Zdyscyplinowany umysł w taki sposób kontroluje wszystkie namiętności i pragnienia, że wierzący dostraja się do myśli Chrystusowej.
  3. Powinniśmy myśleć o sobie z umiarem — nie myśleć o sobie więcej niż trzeba. Mamy innym świadczyć pokornym, pełnym poddania, zdyscyplinowanym nastawieniem do samych siebie.
  4. Bóg daje takie życie wierzącemu (zob. II Tym. 1,7).
- C. Życie w karności to życie wprzęgnięte w jarzmo (zob. Mat. 11,29). Uczeń Jezusa uczy się od Niego. Trzyma się Jego osoby i Jego nauk. Jest w jarzmie Jezusa. Jarzmo jest symbolem poddania, a zatem życie w karności to poddanie się autorytetowi Jezusa Chrystusa. Opisują to trzy słowa.
1. Kontrola. Jest to życie pod kontrolą Chrystusa, charakteryzujące się łagodnością.
    - a. Słowo *łagodny* zilustrowane jest jako poskromienie dzikiego konia. Poskramiany koń jest ujeżdżany przez jeźdźca. Życie w karności jest okiełznane przez Chrystusa.
    - b. Życie Jezusa było w najwyższym stopniu zdyscyplinowane. Jak Jezus był poddany swojemu Ojcu, tak my mamy być poddani Jemu! Mamy nieustannie być pod Jego kontrolą.
  2. Przyzwolenie. Żyjemy w karności, jeśli się na to zgadzamy.
    - a. Składamy siebie jako ofiarę żywą (zob. Rzym. 12,1).
    - b. Przychodzimy do Jezusa tak, jak zaprasza nas w Mat. 11,28.
    - c. Bierzemy Jego jarzmo i uczymy się od Niego. Nikt nie przymusza nas do tego.
  3. Całość. To słowo oznacza poddanie całego życia pod kontrolę Chrystusa.
    - a. Jezus wymaga całkowitej dyscypliny. Dotyczy ona wszelkiej myśli (zob. II Kor. 10,4-5), każdego słowa (zob. Mat. 4,4; 12,35-36). Zobacz też: Łuk. 9,23 i I Tes. 5,18.

- b. Całe życie ma być pod Jego kontrolą. On ma być naszym jedynym celem. Tylko na Nim mamy się koncentrować (zob. Filip. 3,13).

III OWOCE ŻYCIA W KARNOŚCI

O życiu w karności świadczą jego owoce. Zadaj sobie poniższe pytania.

- A. Jaki jest twój stosunek do siebie samego, do Boga i do innych ludzi?
- B. Jakie są twoje słowa? (Zob. Ps. 19,15; Przyp. 18,21).
- C. Czy prowadzisz moralne życie? Dąż do zupełnej czystości moralnej.
- D. Czy regularnie organizujesz nabożeństwa i uczęszczasz na nie? (Zob. Ps. 100,4, Hebr. 10,25).
- E. Czy regularnie korzystasz z przywileju dawania? Czy dawanie jest łaską, której doświadczasz, czy też pracą, którą godzisz się wykonać? (Zob. Łuk. 6,38).
- F. Na ile jesteś zdyscyplinowany w swoich osobistych nabożeństwach?
  1. W chrześcijańskim życiu mamy być biegli jedynie w zdyscyplinowanym czytaniu Biblii i w modlitwie.
  2. Jezus uczył modlitwy osobistej i publicznej, cichej i wyrażonej w słowach, szukającej i wyczekującej. Zdyscyplinowana modlitwa jest modlitwą osobistą, szczerą, wyraźnie określoną i konsekwentną.
  3. Mamy regularnie czytać Biblię. Mamy rozmyślać o Słowie Bożym i w pokorze oczekiwać na Pana.
- G. Na ile jesteś zdyscyplinowany w swojej służbie? Bóg zlecił służbę każdemu wierzącemu. Jest ona zarówno przywilejem, jak i nakazem.

IV PODSUMOWANIE

Odnowienie mojego kroczenia za Panem może oznaczać zmianę pana i zmianę kierunku, w którym podążam. Zamiast frustracji jego rezultatem będzie poczucie wewnętrznego spełnienia. Będzie ono pokojem dla mojej duszy. Módl się o to, by Pan odnowił twój zбір, a ty, abyś w nowości serca kroczył za Nim.

Notatki

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2001 •
Pierwsza
sobota

Temat nabożeństwa: *Autorytet Jezusa zakwestionowany*

„W Jego wymaganiach i obietnicach silnie zaznaczony był autorytet” (Ellen White, *The Voice in Speech and Song*, s. 91).

Motto dnia

„Demony nie mogły oprzeć się mocy Chrystusa. Poddawały się Mu i w obecności zadziwionych tłumów przyznawały, że jest wszechpotężnym Synem Bożym (...), który ma władzę nad śmiercią. (...) Tłumy w zdumieniu słuchały słów polecenia płynącego od Chrystusa, w którym uciszał demony, aby nie rozgłaszały wieści o Nim, gdy uwalniał cierpiących znajdujących się w ich mocy” (Ellen White, *Redemption or The First Advent of Christ With His Life and Ministry*, s. 69).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Nasze dzieło ma zasięg ogólnoswiatowy. (...) Zbór powinien wyznaczyć pastorów i starszych, którzy są poświęceni Panu Jezusowi. Oni powinni dopilnować, aby wybrano urzędników, którzy wiernie zajmą się dziełem zbierania dziesięciny. Jeśli pastory pokażą, iż nie nadają się do wypełniania powierzonych im zadań, jeśli zawiodą w przedstawianiu zborowi ważności oddawania Bogu tego, co do Niego należy, jeśli nie będą zważali na to, czy podlegli im urzędnicy są wierni, i na to, czy dziesięcina jest składana, to są oni w niebezpieczeństwie. Zaniedbują sprawę, która wiąże się z błogosławieństwem albo z przekleństwem dla zboru. Ta odpowiedzialność powinna zostać z nich zdjęta, a inne osoby powinny być sprawdzone i poddane próbie” (Ellen White, *Counsels on Stewardship*, s. 106).

Tekst biblijny i pieśni

Mar. 2,1-14

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Niezwycięzony Bóg*

Nauka: „Wszechmocny Pan zniszczy śmierć na wieki i zetrze łzę z każdego oblicza, i usunie hańbę swojego ludu na całej ziemi, gdyż Pan powiedział” (Iz. 25,8).

12 lipca to dzień urodzin Juliusza Cezara, władcy rzymskiego. Gdziekolwiek udał się ze swoją armią, aby stoczyć bitwę, tam zwyciężał. Cezar podbił Europę na zachód od Renu. Odniósł niezwykle zwycięstwa w Afryce Północnej i na Wschodzie. Informując o jed-

nej z kampanii wojennych, przekazał senatowi słowa: „Przyszedłem, zobaczyłem, zwyciężyłem”.

Niestety, wydaje się, że sława uderzyła Cezarowi do głowy. Nie wystarczył mu wielokrotny konsulat i tytuł dyktatora. W 44 roku przyjął dyktaturę dożywotnią. Gdy pojawił się nowy kalendarz, aby uczcić siebie, zamienił nazwę miesiąca Quintilus na Iulius.

Wciąż mu było mało, więc kazał wystawić sobie w świątyni pomnik, który stał z posągami innych bogów, które czcił lud. Zostały na nim napisane następujące słowa: „Niezwyčajonemu Bogu”. Krótko po wystawieniu tego posągu Cezar został zasztyletowany, gdy wchodził na posiedzenie senatu. Pokonał wielu wrogów, ale nie mógł zwyciężyć śmierci.

Jezus Chrystus jest jedynym, który pokonał śmierć. Czterdzieści lat po śmierci Cezara Jezus opuścił chwałę nieba i przyszedł na ziemię, aby urodzić się jako niemowlę w betlejemskiej stodole. W wieku trzydziestu trzech lat został zabrany ze swojego miejsca modlitwy przez żołnierzy i skazany na śmierć przez rzymskiego namiestnika. Król wszechświata stał w milczeniu, gdy ludzie Go wyśmiewali. Został pobity, opluty i przybity do drewnianego krzyża. Tam cierpiał i umarł za nasze grzechy.

Na trzeci dzień przyszedł od tronu Bożego anioł, który odwalił kamień z Jego grobu. Jezus Chrystus wyszedł z tego grobu jako ten, który zwyciężył śmierć. Wkrótce przyjdzie znowu i wezwie tych, którzy śpią w swoich grobach. Zabierze nas wszystkich do kraju, w którym nikt już nigdy nie umrze.

Plan kazania: *Autorytet Jezusa zakwestionowany*

I WPROWADZENIE

- A. Marek przedstawia Jezusa Chrystusa, Syna Człowieczego, jako Zbawiciela grzeszników.
- B. Marek mówi nam, że „przyszedł Jezus do Galilei, głosząc ewangelię Bożą i mówiąc: Wypełnił się czas i przybliżyło się Królestwo Boże, upamiętajcie się i wiercie ewangelii” (Mar. 1,14-15).
- C. Jezus obwieszczał z mocą, że królestwo Boże stało się rzeczywistością.

II JEZUS UWALNIAŁ OD MOCY SZATAŃSKIEJ (zob. Mar. 1,23-26)

- A. Jezus wierzył w istnienie sił demonicznych, ponieważ sam doświadczył tego, jak szatan chciał Go sprowadzić na manowce.
- B. Po cudzie uwolnienia człowieka od nieczystego ducha świadkowie tego wydarzenia byli zdumieni. Zadawali sobie pytania dotyczące natury Jezusa. Piotr ostrzegwał chrześcijan o ich przeciwniku, diable (zob. I Piotra 5,8).

III PRZEPEŁNIONY LITOŚCIĄ I MOCĄ JEZUS UZDROWIŁ TRĘDOWATEGO (zob. Mar. 1,40-42)

- A. Trąd dotykał ciała, ale skutki tej choroby oddziaływały na umysł i ducha każdej ofiary.
- B. Biedny trędowaty przyszedł do Jezusa, nie pytając Go o moc, ale o Jego chęć oczyszczenia. Nasz Pan, w niezwykłym przejawie współczucia, wyciągnął swoją dłoń, dotknął trędowatego i oczyścił go.
- C. Marek stara się nam powiedzieć, że Jezus z Nazaretu, posiadając autorytet nieba, pragnie wyjść naprzeciw nam, dotknąć i oczyścić każdą nieczystą duszę.

IV JEZUS WYKORZYSTYWAŁ SWOJE PRAWO PRZEBACZANIA GRZECHÓW

- A. Uczni w Piśmie oskarżyli Go o bluźnierstwo (zob. Mar. 2,7).
- B. Każdy mógł powiedzieć: „Synu, odpuszczone są grzechy twoje”. Każdy mógł to powiedzieć, ale tylko Bóg mógł przebaczyć grzech. I dlatego, aby objawić swoją prawdziwą naturę i moc, Jezus nie tylko przebaczył grzechy, ale uzdrowił sparaliżowanego (zob. Mar. 2,10-11).
- C. Słowa naszego Pana brzmią podobnie do tych, które wypowiedział Mojżesz sprowadzając plagi na Egipt. W każdym przypadku celem plagi było objawienie, że moc Boga Mojżesza była większa od bogów egipskich.

V JEZUS OBJAWIŁ SWOJE PANOWANIE NAD PRZYRODĄ (zob. Mar. 4,35-41)

- A. Są pewne podobieństwa między uciszeniem burzy a wypędzeniem nieczystego ducha opisanym w pierwszym rozdziale Ewangelii Marka. Jezus, zwracając się do wiatru, użył tego samego wyrażenia. Czytamy, że po tym, jak fale posłuchały Jego polecenia i uciszyły się, Jego uczniowie byli pełni nabożnego lęku. Zadali pytanie: „Kim więc jest Ten...?” (Mar. 4,41).
- B. Znowu Jezus objawił to, że jest Panem i że ma władzę.

VI JEZUS OBJAWIŁ SWOJĄ WŁADZĘ NAD ŚMIERCIĄ (zob. Mar. 5,21-43)

- A. Jego zwycięstwo nad chorobą (zob. Mar. 5,25-34). Gdy Jezus szedł do domu Jaira, podeszła do Niego kobieta, dotknęła Jego szat i została uzdrowiona ze swojej choroby.
- B. Zwycięstwo nad śmiercią. Gdy służy z domu przełożonego synagogi przyszli, aby zawiadomić go o śmierci córki, Jezus powiedział do niego: „Nie bój się, tylko wierz!” (Mar. 5,36). Marek starał się powiedzieć ludziom, którzy

stanęli twarzą w twarz ze śmiercią, że zwycięstwo osiąga-
my przez wyrzeczenie się samych siebie i przez wiarę.

- C. Tylko Jezus Chrystus oferuje nadzieję na zwycięstwo nad śmiercią i życie wieczne.

VII AUTORYTET JEZUSA POTWIERDZONY PRZY PRZEMIE- NIENIU (zob. Mar. 9,2-8)

- A. Jezus Chrystus stoi wyżej niż prorocy Starego Testamentu.
- B. Ojciec mówi: „Ten jest Syn mój umiłowany, jego słuchaj-
cie” (Mar. 9,7).

VIII PODSUMOWANIE

- A. Cierpiący Zbawiciel jest godny tego, aby być Panem na-
szego życia.
- B. Ludzie zostali uczynieni, aby być lojalnymi względem
Boga. Ludzie potrzebują Pana.
- C. Każdy z nas może się stać niewolnikiem marnego i upodla-
jącego zwyczaju.
- D. Każdy z nas może stać się marionetką fałszywego władcy.
- E. Dzięki łasce Boga możemy stać się sługami wielkiej sprawy.

IX PRZYKŁAD

Napoleon powiedział: „Znam ludzi i mówię wam, że Jezus
Chrystus nie jest człowiekiem. Powierzchowne umysły widzą
podobieństwo między Chrystusem a założycielami imperiów
i bogami innych religii. To podobieństwo nie istnieje. Chrze-
ścijaństwo od jakiegokolwiek innej religii dzieli dystans nieskoń-
czoności”.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2001
• Druga
sobota

Temat nabożeństwa: *Dzień odnowienia służby wierności*

Chrześcijanin zdobywa siłę służąc wiernie Panu.

Motto dnia

„Chrystus powołał was na swoich uczniów, abyście naśladowali Jego życie pełne poświęcenia i wyrzeczeń, abyście byli zainteresowani wielkim dziełem odkupienia upadłego rodzaju ludzkiego. Nie pojmujecie właściwego znaczenia dzieła, którego wykonania wymaga od was Bóg. Chrystus jest waszym wzorem. To, czego wam nie dostaje, to miłość. Ta czysta i święta zasada odróżnia chrześcijan od ludzi tego świata. Boska miłość wywiera potężny, oczyszczający wpływ. Można ją znaleźć tylko w odnowionych sercach — wypływa z nich w sposób naturalny i obejmuje bliźnich” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, t. II, s. 169).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Szczególne przywileje, jakimi cieszył się wybrany lud Boży, spowodowały, że jego odpowiedzialność jest większa, niż odpowiedzialność jakiegokolwiek innego narodu. Świętością życia, niewzruszoną lojalnością, wiernością w oddawaniu dziesięcin i darów, radosną, poświęconą służbą mieli uznać Boże zwierzchnictwo oraz świadczyć słowem i czynem, że zostali uczynieni lepszymi dzięki łaskom, które im zostały udzielone. W ten sposób mieli być światłością dla otaczających narodów, objawiając bałwochwalczym ludom prawdziwego Boga i chwałę Jego charakteru” (Ellen White, *The Youth's Instructor*, 23 IV 1903).

Tekst biblijny i pieśni

I Piotra 2,1-10

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci:

Tak jak drzewo

Nauka: „Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, wydające swój owoc we właściwym czasie, którego liść nie więdnie, a wszystko, co uczyni, powiedzie się” (Ps. 1,3).

Nie każdy chrześcijanin stoi tak mocno i niewzruszenie jak drzewo. Niektórzy ludzie łatwo poddają się wpływowi innych. Jeśli ich przyjaciele uczestniczą w jakimś programie przygotowanym przez zbor, to oni też tam idą. Jeśli ich przyjaciele idą do kina, idą z nimi.

Mogą pójść późnym wieczorem w piątek na dyskotekę, ponieważ nie mają odwagi, aby opowiedzieć się za tym, co uważają za właściwe.

Dlaczego tak jest, że wszyscy nie stoimy tak mocno, jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód? Ellen White pisze, iż dzieje się tak dlatego, że nie poświęcamy czasu na codzienne duchowe rozmyślenia i modlitwę.

(Przeczytaj dzieciom Psalm 1,1-6).

Dawid mówi, że osoba, która miłuje Słowo Boże, jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód. Lubi je czytać i rozmyślać o nim dniem i nocą. Taka osoba jest jak drzewo zasadzone głęboko w ziemi, zapuszczające swoje korzenie w wiecznie płynącym strumieniu. Chrześcijanin, który może stać niewzruszenie to taki, który jest głęboko zakorzeniony w Słowie Bożym. Każdego dnia otrzymuje siłę z wód zbawienia.

10 kwietnia 1872 roku obchodzono w amerykańskim stanie Nebraska pierwszy Dzień Drzewa. Obecnie obchodzi się ten dzień we wszystkich stanach oprócz Alaski i w większości prowincji kanadyjskich. W różnych miejscach obchodzi się go w różnym czasie, ale zawsze sadi się wtedy drzewa. W tym dniu zachęca się dzieci w wieku szkolnym, aby sadziły drzewa, a następnie zajmowały się ich pielęgnacją.

Aztekowie mieli zwyczaj sadzenia drzewa po narodzinach dziecka. Być może powinniśmy zasadzić drzewo za każdym razem, gdy rodzi się dziecko Boże. Byłoby to ciekawe wydarzenie towarzyszące obrzędowi chrztu.

Można by poprosić nowo ochrzczonego osobę, aby chroniła i pielęgnowała swoje drzewo. Uświadamiając sobie to, czego potrzebuje drzewo, być może osoba ta zrozumiałaby lepiej swoją własną duchową potrzebę duchowego odżywiania i wzrostu. To przypominałoby jej, że Bóg chce, aby była właśnie jak to drzewo zasadzone nad strumieniami wód.

Plan kazania:

Dzień odnowienia ślubu wierności

I WPROWADZENIE

- A. Możemy prosić ludzi, aby poświęcili swoje życie Bogu, ponieważ On wcześniej poświęcił się dla nas. Dzień Jego ofiary naznaczony był płaczem i smutkiem, ciemnością, gniewem i przekleństwami.
- B. Czytane przez nas wersety skierowane były do ludu rozproszonego na skutek prześladowań. Piotr kieruje słowa zachęty i wskazuje drogę wierzącym, którzy żyli w rozproszeniu (zob. I Piotra 1,1.6.17; 2,11; 4,12-19). Musieli wiedzieć, że Bóg poświęcił się dla nich.

II BÓG POŚWIĘCIŁ SIĘ DLA SWOJEGO LUDU

- A. Są to ludzie, którzy należą do Niego.
  - 1. Gdy przeżywali samotność wygnania, musiała być dla nich wielką zachętą świadomość, że są ludem szczególnym — „nabytym” (I Piotra 2,9).
  - 2. Chrześcijanie nigdy nie muszą doświadczać bolesnego uczucia, że są nikim i że nie należą do nikogo. Są oni szczególnym ludem Bożym, Jego własnością.
- B. Niektórzy ludzie nie należą do Niego. Nie oznacza to, że nie byli stworzeni przez Boga lub że On ich nie kocha. Oznacza to po prostu, że niektórzy nie są chętni przyjść do Niego. Człowiek może zostać ostatecznie niezbawiony, ale nigdy nie może powiedzieć, że był osobą niekochaną przez Boga.

III BÓG POŚWIĘCIŁ SIĘ DLA SWOJEGO LUDU

- A. Bóg nie posłał zastępcy, który zrobiłby to, czego On miał dokonać. Gdyby był tylko człowiekiem, nie mógłby nas zbawić.
- B. Aniołowie nie mogli umrzeć, aby odkupić ludzkość.
- C. Gdy Bóg, który ofiarował samego siebie, prosi o nasze poświęcenie, nie prosi o zastępców, ale o nas samych.

IV BÓG POŚWIĘCIŁ SIĘ DLA SWOJEGO LUDU, ABY TEN MÓGŁ TO OZNAJMILIĆ

Pan wybrał nas, abyśmy oznajmili potężne, prawe i cudowne dzieła naszego Boga-Zbawcy.

- A. Mamy rozgłaszać Jego cudowne czyny (zob. I Piotra 2,9). Jego śmiałe czyny mają być odważnie oznajmiane.
- B. Mamy oznajmić blask Jego wspaniałej światłości. Podczas stworzenia najpierw rozproszona została słowem Boga ciemność: *Niech stanie się światłość*. Pisarze biblijni wyrażają głębokie uznanie dla chwały światłości, która świeci w naszej ciemności (zob. I Mojż. 1,3; Ps. 27,1; Iz. 42,6; 60,3; Mat. 5,14-16; Łuk. 1,79; 2,32; Jan 1,4-8; 8,12; Dz. 26,18; II Kor. 4,6; Ef. 5,8-14; I Jana 1,5-7; Obj. 21,23-25; 22,5).
- C. W świetle Jego obecności nie będziemy być napełnieni dumą i uprzedzeniami, ale pokorą. A wszystkim, którzy uwierzyli, Pan dał moc, aby stali się dziećmi Bożymi (zob. Jan 1,12).

V PODSUMOWANIE

Powodem, dla którego twój Pan może wezwać cię do poświęcenia całego życia, łącznie z twoimi dziesięcinami, zdolnościami i tym, co posiadasz, jest fakt, że twój Bóg poświęcił się całkowicie dla ciebie. Niczego nie zatrzymał dla siebie. On

oddał siebie całkowicie, abys mógł należeć do Jego ludu. Teraz wzywa cię, abys poświęcił się rozgłaszaniu Jego cudownych czynów i Jego wspaniałej światłości w świecie pogrążonym w ciemności. On przyszedł, abys ty mógł pójść tam, skąd On przyszedł. On cię umiłował, abys ty mógł miłować. On dał nam dar, abys i ty mógł obdarowywać. Zatem dzień osobistego poświęcenia jest naszym przywilejem, a zarazem naszą odpowiedzialnością przed Bogiem.

VI PRZYKŁAD *Wierni służby*

Ostatnio myślałem o tym, jak się cieszę z tego, że niektórzy marzyciele nie posłuchali zniechęcających uwag otoczenia. Cieszę się, że...

— Edison nie poddał się w swojej pracy nad żarówką, chociaż jego pomocnicy mieli poważne wątpliwości co do tego, czy będzie ona kiedykolwiek działała,

— Luter nie zrezygnował ze swojej reformatorskiej działalności, gdy Kościół zacisnął pięści i zęby,

— Michał Anioł wciąż rzeźbił i malował, mimo różnych przeciwności,

— Charles Lindbergh zignorował słowa tych, którzy mówili, że to, co robi, jest śmieszne i że igra ze śmiercią,

— Boom powiedział „tak” do przestraszonych Żydów, którzy potrzebowali bezpiecznego schronienia,

— Nasz Pan Jezus niczego nie zatrzymał dla siebie, gdy opuścił niebo, podjął się tej misji, że poszedł aż na krzyż i wciąż działa na rzecz naszego zbawienia.

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2001
• Trzecia
sobota

Temat nabożeństwa: *Kościół i jego misja*

„Misją Kościoła jest ratowanie ludzi” (Ellen White, *The Signs of the Times*, 9 XII 1886).

Motto dnia

„Kościół Chrystusa jest przez Boga ustanowionym łącznikiem służącym do zbawienia ludzi (...). Przekazujcie dobrą nowinę o Zbawicielu — o Chrystusie, który umarł jako nasza ofiara na Golgocie, o Chrystusie, który wstawia się przed Bogiem jako nasz najwyższy kapłan i orędownik, o Chrystusie, naszym królu i wybawicielu, który przyszedł, aby odkupić swoje dzieci. Właśnie takie poselstwo mamy zanieść całemu światu (...). A obowiązek ten spoczywa na wszystkich chrześcijanach (...). Bóg dał nam światło nie tylko dla nas samych, ale abyśmy skierowali je także na innych” (Ellen White, *The Home Missionary*, 1 XI 1890).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Sprawa składania darów nie jest pozostawiona naszej spontaniczności. Bóg dał nam w tej kwestii dokładne polecenia. Określił dziesięciny i dary jako miarę naszego zobowiązania. Pragnie, abyśmy je składali w sposób regularny i systematyczny (...). Niech każdy z nas regularnie przeliczy swoje dochody, które w całości są błogosławieństwem od Boga, i niech oddzieli dziesięcinę jako fundusz poświęcony jedynie Panu. Nie powinien być on spożytkowany na jakiegokolwiek inne cele. Może być przekazany tylko na wsparcie służby ewangelii. Po odłożeniu dziesięciny należy wydzielić dary i ofiary według tego, jak Bóg wam poszczęścił” (Ellen White, *Counsels on Sabbath School Work*, s. 129).

Tekst biblijny i pieśni

Kol. 1,19-29

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Powołany, aby głosić ewangelię*

Nauka: „Dłatego i wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie” (Mat. 24,44).

Pewnego sobotniego poranka w sierpniu 1831 roku William Miller siedział przy swoim biurku w Low Hampton w stanie Nowy Jork. Przed nim leżała otwarta Biblia. Gdy czytał ponownie teksty, które mówiły o bliskim powrocie Chrystusa, był przekonany, że Bóg wzywał go, aby ogłosił to poselstwo innym. William Miller nie był kaznodzieją, ale farmerem. Modlił się:

— Drogi Panie, czy to naprawdę jest wezwanie płynące od Ciebie? Jeśli tak, to pošlij kogoś, kto zaprosi mnie do wygłoszenia kazania. Jeśli to uczynisz, pójdę i zrobię to”.

Kilka chwil później ktoś zapukał do drzwi, a był to jego kuzyn Irving Guildford z pobliskiego miasta Dresden.

— Mój ojciec posłał mnie, bym poprosił cię, abys do nas przyszedł i wygłosił jutro rano kazanie. Chcemy, abys powiedział nam o wynikach swoich studiów nad zagadnieniem drugiego przyjścia Chrystusa.

Miller był tym zaskoczony. Tak naprawdę nie oczekiwał, że zostanie poproszony do wygłoszenia kazania. Jednak po modlitwie w klonowym gaju obok swojego domu postąpił zgodnie z Bożym wezwaniem. Jeszcze tego samego popołudnia udał się w dwudziestopięciokilometrową podróż do Dresden.

Następnego poranka Miller wygłosił kazanie przed osobami zgromadzonymi w kuchni Guildfordów. Gdy skończył, ludzie prosili go, aby został i powiedział im jeszcze coś więcej. Pozostał tam przez tydzień dokładnie wyjaśniając, jak doszedł do tego, że rok 1843 jest czasem, w którym przyjdzie Jezus.

Odczytał im prorocstwo Daniela o 2300 dniach i wyjaśnił, że w prorocztwach jeden dzień równa się jednemu rokowi. Ten proroczy okres rozpoczął się w roku 457 przed Chrystusem, gdy wydany został dekret o odbudowie Jerozolimy. Odejmując tę liczbę od liczby 2300, otrzymał rok 1843. Ludzie byli tym do głębi poruszeni. Mówili:

— Jeszcze tylko dwanaście lat!

William Miller mylił się podając datę powrotu naszego Pana. Wiemy jednak, że nastąpi to wkrótce.

Plan kazania: *Kościół i jego misja*

I WPROWADZENIE

- A. Kościół nie wybiera swojej misji. Z misją łączą się rozkazy. Co więcej, osoba wysłana do realizacji misji nie ma prawa zmieniać rozkazów. Jezus powołał swój Kościół.
- B. Przyjrzyjmy się misji Kościoła (zob. Kol. 1,25-29).
  1. Rozgłaszać Słowo Boże (zob. Kol. 1,25).
  2. Ogłaszać tajemnicę Chrystusa mieszkającego w człowieku (zob. Kol. 1,26-27).
  3. Zwiastować ewangelię dla każdego człowieka (zob. Kol. 1,28).

II ROZGŁASZAĆ SŁOWO BOŻE

Moffatt tłumaczy ostatnie słowa z Kol. 1,25 w następujący sposób: „Abym w pełni przedstawił Boże poselstwo”. Możemy to uczynić w trojaki sposób.

- A. Kościół musi wywyższyć Chrystusa (zob. Kol. 1,17-19). Przez wywyższanie Jezusa Chrystusa jako Pana panów i Króla królów Kościół rozpoczyna czynienie Słowa Bożego w pełni znanym.
- B. Jeśli Kościół ma w pełni przedstawić Słowo Boże, musi uznać, iż jest Bożym współpracownikiem w służbie pojednania (zob. Kol. 1,20-22).
  - 1. Bezpośrednio po tym, jak Adam i Ewa zgrzeszyli, Bóg rozpoczął nowe dzieło. Było to dzieło odkupienia, którego ostatecznym rezultatem miało być pojednanie.
  - 2. Bóg zdecydował, że użyje w tej służbie swojego Kościoła (zob. II Kor. 5,18). Co to znaczy? Bóg mówi do członków Kościoła: „Jest to podstawowy element waszej misji na ziemi. Macie współdziałać ze Mną w tej służbie stawiania grzeszników twarzą w twarz ze Mną z ich grzechami i z moją zbawiającą łaską!”
- C. Kościół musi konsekwentnie zachęcać do wzrostu i wytrwałości wśród swoich członków (zob. Kol. 1,23). Gdy człowiek rodzi się na nowo w rodzinie Bożej, pilnym zadaniem Kościoła jest kontynuowanie nauczania i ugruntowanie owego nowego chrześcijanina w wierze.

III OGŁASZAĆ TAJEMNICĘ CHRYSZTUSA MIESZKAJĄCEGO W CZŁOWIEKU (zob. Kol. 1,26-27)

- A. Paweł mówi nam, że w poprzednich wiekach tajemnica o Chrystusie zamieszkującym w człowieku wierzącym była zakryta. Przez proroków oraz przez starotestamentowe symbole, ofiary i typy Bóg przygotowywał swój lud na przyjęcie tej wielkiej i wspaniałej prawdy o tym, że przyjdzie, aby mieszkać ze swoim ludem w osobie swojego Syna.
- B. Co więcej, owa prawda o Chrystusie „w was”, nadziei chwały została objawiona. Właśnie tak wypełniło się to w sposób duchowy.
- C. Jaki był tego rezultat? „Chrystus w was, nadzieja chwały”.
  - 1. „Chrystus w was” to gwarancja, rękojmia, zadatek, dowód tu i teraz.
  - 2. „Nadzieja chwały” to spełnienie, dokończenie, które będzie miało miejsce, gdy Go ujrzemy i staniemy się jak On. Wtedy będziemy mogli powiedzieć przepelnieni radością i pewnością, że tajemnica jest już objawiona dla tych, którzy ją przyjmą.

IV ZWIASTOWAĆ EWANGELIĘ DLA KAŻDEGO CZŁOWIEKA

- A. Jest to ewangelia, która nie ma być ogłoszona tylko nielicznej grupie wybranych, jakiejś elicie (zob. Dz. 17,30).

Dostęp do niej ma każdy, kto żałuje swoich grzechów i przychodzi do Boga w skruszę.

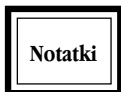
- B. Jest tu także ostrzeżenie. Słowo, którego użył Paweł (zob. Kol. 1,28), a które tłumaczone jest jako *napominając*, oznacza zachęcenie. Owo ostrzeżenie dotyczy zagrażającego nam niebezpieczeństwa utraty naszej duszy.
- C. Paweł mówi: „Nauczając każdego człowieka we wszelkiej mądrości”. Po ostrzeżeniu niewierzącego człowieka o niebezpieczeństwie trwania w grzechu mamy nauczyć go, jak znaleźć uwolnienie od grzechu, poczucia winy i *jak* znaleźć pokój z Bogiem.

V PODSUMOWANIE

Misją Kościoła jest doprowadzić ludzi do pełnego poznania Słowa Bożego przez wywyższanie Pana Jezusa Chrystusa, przez współpracę z Chrystusem w służbie pojednania i przez zachęcanie do wzrostu i wytrwałości wśród świętych. Naszym zadaniem jest ogłaszanie tajemnicy Chrystusa mieszkającego w człowieku i głoszenie ewangelii, nauczanie *wszystkich* ludzi, że Bóg w swojej łasce i miłosierdziu oraz w niepojętym współczuciu może zbawić nas od grzechu i dać nam zapewnienie wiecznego zbawienia.

VI PRZYKŁAD

W starych kronikach znajduje się zapis o zniszczeniu pewnego starożytnego miasta. Strażnicy na murach głośno ostrzegali mieszkańców, gdy sądzili, że dostrzegają nadciągającego wroga. Ponieważ ludziom nie podoba się to, że wznicali fałszywe alarmy, zdecydowali, że będą milczeli. Na nieszczęście niedługo potem wróg rzeczywiście nadciągnął. Miasto, które mogło zostać uratowane, zostało zaatakowane i zniszczone. Pozostały po nim tylko dymiące ruiny. Później ktoś wznosił pomnik, na którym znalazł się następujący napis: „W tym miejscu stało miasto, które zostało zniszczone przez ciszę”. Czy lud Boży może pozwolić sobie na to, aby milczeć w sprawie grzechu, który go otacza?

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2001 •
Czwarta
sobota

Temat nabożeństwa: *Sekret dziękczynienia*

„Modlitwa i dziękczynienie z pełnych wdzięczności serc dotrą do Boga jak słodka ofiara” (Ellen White, *Prorocy i królowie*, s. 311, wyd. III).

Motto dnia

„Wysławiamy Pana, albowiem jest dobry, albowiem łaska jego trwa na wieki. Jakiego rodzaju Święto Dziękczynienia będziemy obchodzili? Takie, podczas którego wszystkimi dobrodziejstwami będziemy obdarzali tylko siebie i koncentrowali uwagę innych ludzi na sobie, nie przynosząc żadnej dziękczynnej ofiary dla Boga? W oczach zazdrosnego Boga jest to najbardziej obraźliwy rodzaj bałwochwalstwa. (...) Mamy powody, aby przyjść do przybytków naszego Pana z darami wdzięczności za to, że zachował nas przy życiu przez następny rok” (Ellen White, *Second Advent Review and Sabbath Herald*, 23 XII 1884).

Wprowadzenie do zbierania darów

„»To jest moje gospodarstwo, moje dobra, mój biznes, moje sprawy«. Nawet zwykłe ludzkie uczucia są im obce. Mężczyźni i kobiety, którzy twierdzą, iż umiłowali przyjście Pana i oczekują Go, są zamknięci przed innymi, myślą sami o sobie. (...) Okradają Pana z dzieł i darów, a miażdżące przekleństwo Boga ciąży na nich. (...) Bóg w cudowny sposób działał dla zbawienia dusz w ich własnych domach, ale gdzie są ich ofiary zanoszone przed Jego tron w podziękowaniu za wszystkie oznaki okazywanego im miłosierdzia? (...) Ofiara złożona za człowieka była nieskończona i wykracza poza możliwości zrozumienia nawet przez najpotężniejszy intelekt. Jednak ludzie, którzy twierdzą, że są uczestnikami tych niebiańskich dobrodziejstw, które zostały im dane za tak wielką cenę, są tak całkowicie samolubni, iż nie ponoszą żadnej rzeczywistej ofiary dla Boga. (...) On wzywa ich, aby się poświęcili, ale umiłowanie tego świata zatyka ich uszy tak, że nie słyszą” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, t. II, s. 197).

Tekst biblijny i pieśni

Ps. 107,1-9; Filip. 4,4-13

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Żywcem pogrzebana*

Nauka: „I wołali do Pana w swej niedoli, a On wybawił ich z utrapienia” (Ps. 107,13).

17 grudnia 1968 roku została porwana Barbara Jane Mackle, dwudziestoletnia córka milionera z Florydy. Zażądano za nią 500 tys. dolarów okupu. Barbarę zabrano lasu na obrzeżach Atlanty w stanie Georgia i zamknięto ją w skrzynce podobnej do trumny, która została umieszczona w ziemi. Następnie Barbara słyszała już tylko ziemię spadającą na skrzynkę, w której się znajdowała. Została żywcem pogrzebana!

— Wypuścimy cię, kiedy dostaniemy pieniądze — powiedział jeden z porywaczy. — Ale czy pieniądze przyjdą na czas?

Skrzynia, w której leżała Barbara, nie była wystarczająco wysoka, aby w niej usiąść. Nie mogła też się w niej wygodnie położyć. W jednym rogu znajdowało się światelko i włączniki do wentylatora. Wszystko to było podłączone do akumulatora w przegródce znajdującej się za jej głową. Pozostawiona jej instrukcja mówiła, że akumulator wystarczy na siedem dni, jeśli nie będzie używała światła.

Na początku starała się podnieść wieko skrzyni, krzycząc, zrobić coś w tej sytuacji, ale w końcu poddała się. Nie mogła zrobić niczego innego, jak tylko pokonać swój strach. Do skrzyni zaczęła kapać woda, więc Barbarze było zimno i mokro. Nagle żarówka zamigotała i zgasła.

Ciemność ją przerażała. Myślała o śmierci: „A jeśli porywacze nie wyjawią miejsca, gdzie się znajduje nawet wtedy, gdy otrzymają pieniądze? A jeśli zostawili ją tutaj na zawsze? A jak policja nie będzie mogła jej znaleźć?”

Barbara nie myślała do tej pory zbyt wiele o Bogu. Była zbyt zajęta różnymi rozrywkami, żeby mieć czas na modlitwę. Jednak w tej sytuacji, gdy została pochowana żywcem, zaczęła się modlić. Rozmawiała z Bogiem tak, jak gdyby był tam obok niej. Powiedziała:

— Boże, wiem, że nie pozwolisz mi umrzeć. Nawet jeśli nikt inny nie wie, gdzie jestem, Ty wiesz...

Bóg słyszał modlitwę Barbary. W piątek 20 grudnia o godzinie 12.47 porywacze zadzwonili do FBI i wskazali miejsce, w którym przebywała. Cztery godziny później znaleziono ją całą i zdrową.

Bóg jest równie chętny wysłuchać wasze modlitwy i powinniśmy Mu być za to bardzo wdzięczni.

Plan kazania: *Sekret dziękczynienia*

I WPROWADZENIE

- A. Psalmi są modlitwami zanoszonymi do Boga.
- B. Pierwszym sekretem dziękczynienia jest to, że jesteście w stanie:

II WYŚLAWIAĆ PANA ZA JEGO DOBROĆ (zob. Ps. 107,1)

- A. W całym psalmie znajdujemy wiele różnych przykładów Bożej dobroci.
  - 1. On „wyzwolił z ręki nieprzyjaciela” (Ps. 107,2).
  - 2. On „wzbawił ich z utrapienia” (Ps. 107,6).
  - 3. On napoił pragnących i nakarmił głodnych (zob. Ps. 107,9).
  - 4. Wywiódł więźniów „z ciemności i z mroku, a więzy ich rozerwał” (zob. Ps. 107,14).
  - 5. Chorzy zostali uzdrowieni (zob. Ps. 107,20).
  - 6. Żeglarze w gorzkiej rozpaczycy wołali do Pana, a On „uciszył burzę” (Ps. 107,29).
  - 7. Uciskanych uwolnił z jarzma ich władców, a „ubogiego podniósł z nędzy” (Ps. 107,41).
- B. Lud Boży wzywany jest do tego, aby okazywać wdzięczność Bogu, który jest dobry.
- C. Drugim sekretem dziękczynienia jest:

III SKONCENTROWANIE SIĘ W ŻYCIU NA GŁÓWNYCH SPRAWACH (zob. Ps. 107,4.10.17.23-27)

- A. Psalmista przedstawia ludzi, którzy zostali zmuszeni, aby zastanowić się nad głównymi, najważniejszymi rzeczami w życiu.
  - 1. Podróżujący, którzy błędzili po pustkowiu (zob. Ps. 107,4). Samotni, głodni i spragnieni już byli gotowi się poddać, ale zaczęli wołać do Pana, a On „poprowadził ich drogą prostą, aby mogli dojść do miasta zamieszkałego” (Ps. 107,7).
  - 2. Więźniowie i jeńcy, którzy cierpieli w straszliwych warunkach.
  - 3. Ci, którzy bardzo ciężko chorują.
  - 4. Bezradni żeglarze i kupcy w czasie burzy na morzu (zob. Ps. 107,23-27).
- B. Nowy Testament również kieruje łaskawe słowo do tych, którzy znajdują się w pułapce niebezpieczeństw i rozpaczycy opisanych w tym psalmie.
  - 1. Dla podróżujących zagubionych na pustkowiu Jezus jest zarówno Pasterzem, jak i Drogą (zob. Jan rozdz. 10. i 14.).
  - 2. Dla jeńców przebywających w ciemnych więzieniach Jezus jest tym, który ogłosił im wyzwolenie (zob. Łuk. 4,18).
  - 3. Dla chorych Jezus jest Wielkim Lekarzem, który uzdrowił tych, którzy do Niego przyszli.
  - 4. Dla podróżujących morzem, którzy obawiają się o swoje życie, Jezus jest tym, który powiedział do burzy: „Umilknij! Ucisź się!” (Mar. 4,39).
- C. Trzecim sekretem dziękczynienia jest to, aby:

III PAMIĘTAĆ O ŹRÓDLE NASZEJ POMOCY (zob. Ps. 107,3.7.14.16.20.29-30)

- A. Izraelici rozumieli, że Bóg jest źródłem ich siły i wyzwolenia. Jeśli mamy być wdzięczni, musimy pamiętać, skąd pochodzą błogosławieństwa.
- B. Pewien człowiek, który starał się zachować ateistyczny punkt widzenia, wyznał, że w pewnym momencie zaczął wierzyć w Boga. A było to wynikiem tego, że nie wiedział, komu ma podziękować, gdy był pełen radości życia, gdy cieszył się pięknem wschodu słońca, wspaniałością narodzin dziecka i miłością rozpromieniającą oczy jego żony. Rozmyślając o tym musiał przyznać, że zadziwiająca radość życia była tak wspaniała, że nic innego i nikt inny, a jedynie Bóg mógł uczynić to możliwym. Jego pragnieniem było powiedzieć: „Dziękuję ci, Boże!”
- C. Czwartym sekretem dziękczynienia jest to, że każdy powinien:

V MIEĆ CZAS NA WDZIĘCZNOŚĆ (zob. Ps. 107,8.15.21.31)

- A. Po tym, jak Bóg wyzwolił swój lud, Izraelici mieli czas, aby okazać Mu wdzięczność. Często dziwimy się, że z dziesięciu trędowatych, których uzdrowił Jezus, tylko jeden powrócił, aby Mu podziękować (zob. Łuk. 17,18).
- B. Pewnej jesiennej nocy roku 1860 na jeziorze Michigan w odległości jednej mili od wioski Winnetka w stanie Illinois zatonął statek parowy. Na pokładzie *Lady Elgin* znajdowało się 393 pasażerów. Dwieście siedemdziesiąt dziecięć osób utonęło. Z ocalonych 114 osób siedemnaście uratował Edward Spencer, student Northwestern University. Spencer był doskonałym pływakiem, ale po wykonaniu 17 rund w tę i z powrotem zaczął majaczyć z przemęczenia. Mówiono, iż wciąż pytał: „Czy zrobiłem wszystko, co mogłem?”

W wyniku tego wydarzenia Spencer rozchorował się i do końca życia był przykuty do wózka inwalidzkiego. Kilka lat później, podczas urodzin Spencera, pewien reporter zapytał go, co najbardziej utknęło mu w pamięci z wydarzeń tego dnia, w którym wykazał tak wiele heroizmu. Jego odpowiedź była następująca: „Pamiętam, że żadna z tych siedemnastu osób nie przyszła, aby mi podziękować” (*Proclaim*, 10-12/1978, s. 30).

- C. Sekret dziękczynienia: musisz być otwarty na Bożą dobroć i chętny koncentrować się na tym, co naprawdę się liczy.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2001 •
Pierwsza
sobota

Temat nabożeństwa:

Odwaga potrzebna do tego, aby powiedzieć „tak”

„Chcąc zachowywać przykazania Boże, potrzebna jest nam odwaga moralna. (...) Decyzja taka wymaga moralnej odwagi (...) i trzeba wiele modlitwy, aby móc opowiedzieć się i stanąć po stronie tak niepopularnej” (Ellen White, *Ewangelizacja*, s. 162).

Możo dnia

„W obecnym czasie jest niewielu takich, którzy mają moralną odwagę, aby opowiedzieć się po stronie niepopularnej prawdy. (...) Ci, którzy przyjmują prawdę i są jej posłuszni, muszą zaprzeczyć się sami siebie, każdego dnia nosić swój krzyż i iść śladami Jezusa” (Ellen White, *The Signs of the Times*, 24 II 1887).

Wprowadzenie do zbierania darów

„W biblijnym systemie dziesięcin i darów sumy składane przez różne osoby będą oczywiście bardzo się różniły, ponieważ zależne są one od przychodu. Dziesięcina osoby ubogiej będzie stosunkowo małą sumą, a jej dary będą składane według jej możliwości. Jednak to nie wielkość daru sprawia, że zostanie on przyjęty przez Boga. Ważny jest zamiar serca, duch wdzięczności i miłość, które są w nim wyrażone. (...) Niechaj składają dary według swoich możliwości, odczuwając, że są sługami Boga i że On przyjmie ich dary” (Ellen White, *In Heavenly Places*, s. 304).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 21,15-22

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: ***Sprawa życia i śmierci***

Nauka: „Błogosławieni, którzy czynią przykazania jego, aby mieli prawo do drzewa żywota, i aby weszli bramami do miasta” (Obj. 22,14 BG).

Czasami bywa tak, że życie zależy od posłuszeństwa. 28 marca 1954 roku był właśnie taki dzień. Zbliżała się godzina 7.00 rano. Brytyjski transportowiec *Empire Windrush* wracał do rodzimego portu. Płynął przez Morze Śródziemne z Dalekiego Wschodu z 1500 osobami na pokładzie. Nagle statkiem wstrząsnęła eksplozja. W chwilę potem śródokręcie stanęło w płomieniach.

Dowódca pułkownik Robert Scott chwycił megafon i ogłosił: „Przygotowujemy się do opuszczenia statku. Wszyscy na pokład. Czekać na przydzielenie do łodzi”.

Żołnierze stali w szeregu na pokładzie, podczas gdy łodzie ratunkowe wypełniały się kobietami, dziećmi i inwalidami. Gdy wykorzystano już wszystkie łodzie, 300 ludzi wciąż stało na pokładzie. Wtedy do morza wrzucono beczki, deski i leżaki. Pułkownik Scott wydał następny rozkaz: „Zdjąć wierzchnie okrycie oraz buty i wyskoczyć za burtę, ale nie podpływać do łodzi ratunkowych”.

Wszyscy żołnierze wykonali rozkaz. Ponieważ ludzie słuchali swojego dowódcy, nie było paniki. W ciągu dwóch następnych godzin cztery statki ratunkowe uratowały 1500 osób.

Posłuszeństwo względem Bożych poleceń jest także sprawą życia i śmierci. Adam i Ewa byli nieposłuszni i stracili rajski świat. Żona Lota była nieposłuszną i stała się słupem soli. Achan był nieposłusznym i zginął. Saul był nieposłusznym i stracił swoje królestwo. Ananiasz i Safira byli nieposłusznymi i stracili życie.

Z drugiej strony Naaman był posłusznym i został uleczonec. Szadrach, Meszach i Abed-Nego byli posłusznymi i zostali uratowani z pieca ognistego. Rachab była posłuszną i uratowała swoją rodzinę. Eliaz był posłusznym i został zabrany do nieba. Józef był posłusznym i uratował Egipcjan przed głodem. Abraham był posłusznym i Bóg zaprowadził go do ziemi obiecanej. Mojżesz był posłusznym i wyprowadził Izraelitów z niewoli. Jezus był posłusznym i zbawił świat.

Bardzo często trzeba dużo odwagi, aby być posłusznym. Módlcie się podobnie jak Dawid: *Naucz mnie czynić wolę Twoją*. Obyśmy czynili wolę Bożą niezależnie od konsekwencji! Bóg potrzebuje młodych ludzi, którzy pójdą tam, gdzie On prowadzi, jakkolwiek niebezpieczna byłaby ta droga.

Plan kazania:

Odwaga potrzebna do tego, aby powiedzieć „tak”

I WPROWADZENIE

Nie zawsze jest łatwo zdobyć się na odwagę, aby powiedzieć „nie”. Jednak zdobyć się na odwagę, aby powiedzieć „tak”, gdy jesteśmy wezwani do tego, by dać z siebie wszystko, może być trudniejsze nawet od powiedzenia „nie” ciemnym pokusom w naszym życiu.

II PIOTR CHCE POWIEDZIEĆ „TAK”, ALE JEST TO TRUDNE PO TYM, JAK JUŻ RAZ ZAWIÓDŁ

A. Tło biblijne.

1. Jezus zapytał Piotra: „Miłujesz mnie?” Trzy razy zadał to trudne pytanie (zob. Jan 21,15-17). Na pierwszy rzut oka wydaje się, że Piotr rzeczywiście mówi: „Tak, Panie, miłuję cię”. Jednak po dokładniejszym przyjrze-

niu się tekstowi greckiemu widzimy, że Piotr odpowiada wymijająco. Jezus pyta go:

— Piotrze, czy ty mnie *agapas*? (Czy jesteś duchowo oddany mi w najwyższym stopniu?)

Piotr odpowiada:

— Panie, wiesz, że ja ciebie *filo*". (Żywię do Ciebie gorące braterskie uczucie).

W tym momencie Piotr przypomina sobie swoją niedotrzymaną obietnicę: „Duszę swoją za ciebie położę” (Jan 13,37). Wówczas powiedział więcej, niż mógł uczynić. Teraz jednak pragnie bardziej niż czegokolwiek innego służyć swojemu Panu, ale jak może powiedzieć: „Tak, *agapao* Ciebie”, jeśli wcześniej tak bardzo zawiódł. Dlatego, gdy Jezus pyta Piotra po raz trzeci: „Miłujesz mnie?” używa Piotrowego *filein*.

2. Piotra prześladowuje wspomnienie tego, że zawiódł tej nocy, gdy jego Pan przeżywał straszliwe cierpienie. Jednak Jezus nie pozostawi Piotra w jego upadku. Potrzebuje Piotrowego „tak” na takim poziomie. W jakim Pioter pragnie rozpocząć swe nowe życie. A zatem z wielką łagodnością nasz Pan daje swojemu skruszonemu słudze nowe zadanie. Jezus mówi do niego: „Paś owieczki Moje, opiekuj się nimi”.
- B. Zastosowanie. Jeśli jesteś tym, który kiedyś zawiódł Pana, co Jezus powiedziałby do ciebie? Zapytałby o to samo, o co zapytał Piotra: „Miłujesz Mnie? Zatem wykonuj Moje dzieło. Paś owieczki Moje. Pójdź za Mną”.

III ODWAGA DO POWIEDZENIA „TAK” NIE MOŻE ZALEŻEĆ OD REAKCJI INNEJ OSOBY

- A. „A co z tym człowiekiem?” Piotr zwrócił się w stronę swego przyjaciela Jana, a później z powrotem do Pana i zapytał: „Panie, a co z tym?” Jestem znużony i zmęczony pracą. Wykonuję wszystko, co tylko mogę. Czasami ogarnia mnie zniechęcenie, gdy widzę wokół siebie ludzi, którzy wydają się robić tak niewiele. Jezus odpowiada: *Co ci do tego, Piotrze? Ty pójdź za Mną.*
- B. Pewien zbór nigdy nie odnosił znaczących sukcesów w swojej służbie wśród młodzieży studenckiej. Kiedyś jego członkowie podjęli wysiłek rozpowszechnienia informacji o swojej służbie i w gorący sposób zaprosili studentów do zboru. Pewnego niedzielnego poranka kościół był wypełniony ludźmi. Pewien student college’u, bez butów i o wyglądzie dość nieprzyjemnym, przyszedł nieco później, a nie mogąc znaleźć miejsca, poszedł głównym przejściem i usiadł na dywanie przed kazalnicą. Nie był świa-

domy tego, że dla większości zgromadzonych jego wybór miejsca wydawał się niestosowny. Wtedy jeden ze starszych mężczyzn powstał i podszedł w stronę tego chłopaka. Ci, którzy to widzieli, obawiali się, że ten starszy człowiek, wieloletni przywódca zboru, skarci tego młodzieńca. Możliwe sobie wyobrazić, co czuli, gdy ten starszy człowiek doszedł do studenta i kładąc swoją rękę na jego ramieniu powoli usiadł na podłodze obok niego.

IV ODWAGA DO POWIEDZENIA „TAK” JEST NIEZBĘDNA, JEŚLI WIELKIE DZIEŁA MAJĄ ZOSTAĆ UWIEŃCZONE ZWYCIĘSTWEM

- A. Nie można odnieść żadnego zwycięstwa, jeśli nie ma ludzi, którzy powiedzą: „Tak, oddaję się do dyspozycji w tej służbie”.
- B. Bóg powołał was, abyście byli Jego zbozem w tym miejscu i w tym czasie. Pragniemy odpowiedzieć na jego wezwanie „tak”, aby dokonywać zmian w naszej społeczności i na świecie.
  - 1. Jezus miał (i ma) serce pasterza. On szuka zgubionej owcy. Gdy Jezus prosił Piotra, aby ten opiekował się Jego owcami, wzywał go do tego, aby przyłączył się do Pana w wypełnianiu dzieła Wielkiego Pasterza.
  - 2. Jednak wielkie dzieła nie posuwają się naprzód bez wielkiego poświęcenia. Chrześcijanin musi wierzyć, że jeśli Bóg ma udział w tym dziele, nie jest ważne to, kto występuje przeciwko niemu.

V PODSUMOWANIE

Gdy Jezus pyta: „Miłujesz mnie?”, zaangażuj się w dzieło opieki, dzielenia się i miłowania! Choć nie jest łatwo powiedzieć „tak”, nie wahaj się. On da ci odwagę do tego, aby powiedzieć „tak”.

VI PRZYKŁAD

Walter Anderson w swojej książce pt. *Courage Is a Three Letter Word* (Odwaga to słowo na trzy sylaby) pisze, że prawdziwa odwaga to powiedzieć życiu „tak”, zamiast wycofywać się, gdy spotykają nas przeciwności. Mówi, że odwaga to działanie z lękiem, a nie bez niego. Co więcej, w udzielonym wywiadzie powiedział: „Jeśli chodzi o wszystkie szczęśliwe osoby, które znam i o których piszę w książce, to nie jest tylko tak, że one nauczyły się żyć z niepokojem lub radzić sobie z nim, ale one nauczyły się żyć lepiej z powodu niepokoju”. Później opisał pewnego bardzo znanego człowieka, który według niego pokazał wielki charakter i ogromną odwagę, ponieważ powiedział życiu „tak” po tym, jak został zawstydzony i upokorzony przed całym narodem.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2001 •
Druga
sobota

Temat nabożeństwa:

Myśli na temat Jezusa w I Księdze Mojżeszowej

„Jego miłość objawiona na krzyżu jest dla grzesznika zapewnieniem o akceptacji, pokoju i miłości” (Ellen White, *Mind, Character, and Personality*, t. II, s. 639).

Motto dnia

„Na górze Moria Abraham usłyszał pytanie swego syna: »Ojcze, (...) gdzie jest jagnię na całopalenie?« Ojciec odrzekł: »Bóg upatrzysz sobie jagnię na całopalenie, synu mój« (I Mojż. 22,7-8). I stało się, że w baranku, dostarczonym przez boską moc na miejsce Izaaka, Abraham ujrzał symbol Tego, który miał umrzeć za grzechy ludzkości. (...) Jednakże lud Izraela nie pojął tej nauki. (...) Bóg zamierzał pouczyć ich, że tylko dzięki Jego miłości przychodzi ten dar, który ich z Nim pojedna” (Ellen White, *Życie Jezusa*, s. 71, wyd. 8).

Wprowadzenie do zbierania darów

„*Idźcie*, powiedział Chrystus, i *głoście ewangelię wszelkiemu stworzeniu*. Bóg wzywa do zdecydowanej reformy. Nazywacie siebie chrześcijanami. Ale czy jesteście chrześcijanami? Czy nie obawiacie się, że fałszywie przedstawiacie Chrystusa wspominając Jego imię i mówiąc: *Świątynią Pańską, świątynią Pańską jesteśmy*, a jednocześnie pozwalacie, aby miłość do pieniędzy sprawiła, iż odmawiacie Mu waszej dziesięciny, waszego daru i waszej służby? Zaniedbania i obojętność chrześcijan z imienia są wyrzutem kierowanym przez świat w stosunku do Boga” (Ellen White, *Signs of the Times*, 18 IX 1901).

Tekst biblijny i pieśni

I Mojż. 22,8-14; 24,1-67

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Gdy pękła tama*

Nauka: „Niech wie, że ten, kto nawróci grzesznika z błędnej drogi jego, wybawi duszę jego od śmierci i zakryje mnóstwo grzechów” (Jak. 5,20).

Czy twoi przyjaciele znają Jezusa? Czy wiedzą, że On powraca już wkrótce? Czy jest możliwe, że niektórzy z twoich przyjaciół mogą zostać zgubieni, ponieważ ty nie wykonałeś swojej części pracy na rzecz ich zbawienia?

Jest rzeczą jak najbardziej naturalną, że staramy się uratować tych, których kochamy, jeśli są w niebezpieczeństwie. Różne kata-

strofy i klęski żywiołowe pokazują, co ludzie mogą zrobić dla swoich przyjaciół i ukochanych. Weźmy na przykład pęknięcie tamy Malpasset w południowej Francji.

W nocy 2 grudnia 1959 roku zegar w starym kościele we Frejus wybił godzinę 21.30. Kilka chwil później 395 osób już nie żyło, a 1850 zostało bez dachu nad głową. Około sześciu mil od tego miejsca pękła tama, co spowodowało, że w dół doliny popędziła wysoka fala wody, która zniszczyła wszystko na swojej drodze.

Jedenastoletnia Viviane Olivieri i jej dwaj młodsi bracia byli sami w domu, gdy do wewnątrz wdarła się woda. Viviane popłynęła do pokoju chłopców i zabrała ich z łóżek. Położyła ich na przewróconej szafie i sama się na nią wdrapała. Cała trójka została uratowana.

Funkcjonariusz policji Blazy latał helikopterem od domu do domu i zabierał tych, którzy byli widoczni. Udało mu się uratować trzydzieści osób.

W innym domu czwórka dzieci bawiła się na parterze, gdy na miasto uderzyła wysoka fala wody. Najstarsze z dzieci zaprowadziło młodsze na strych. Gdy ich dom zaczął odpływać, chwyciły się gałęzi drzewa cyprysowego i udało im się tam utrzymać aż do rana, gdy nadeszła pomoc.

Gdybyście tego dnia byli we Frejus, czy nie zrobilibyście wszystkiego, co tylko moglibyście, aby kogoś uratować?

Naszemu światu grozi zniszczenie o wiele większe od tego, które było wynikiem pękniętej tamy. Będą trzęsienia ziemi, pożary i powodzie. Ziemia zostanie potrząśnięta, a góry i wyspy będą poruszone ze swojego miejsca. Tylko ci, którzy kochają Jezusa i są posłuszni Jego przykazaniom, będą zbawieni.

Co czynisz, aby pomóc twoim przyjaciołom, by byli gotowi na ten dzień?

Plan kazania:

Myśli na temat Jezusa w I Księdze Mojżeszowej

I WPROWADZENIE

- A. Czytając I Księgę Mojżeszową, zobaczymy Jezusa na prawie każdej stronie.
- B. I Księga Mojżeszowa nie mówi o narodzeniu Jezusa, ale dowodzi Jego istnienia.
- C. Dwa doświadczenia w życiu Izaaka ilustrują plan, jaki Bóg realizował przez Jezusa. Pokazują one, że Bóg zawsze miał plan poszukiwania i ratowania zgubionych.

II ZBAWICIEL, KTÓRY SAM SKŁADA SIĘ W OFIERZE

- A. Obietnica. Izaak był synem obietnicy.
  1. Bóg powiedział Abrahamowi, że wszystkie narody ziemi będą błogosławione dzięki jego potomstwie, jed-

nak Abraham nie miał żadnego potomka. Więc w cudowny sposób narodził się Izaak.

2. Później Bóg powiedział: *Abrahamie, musisz Mi ofiarować swojego syna*". Abraham udał się więc ze swoim synem na górę Moria. Izaak zapytał: *Ojcze, a gdzie jest jagnię? A Abraham odpowiedział: Bóg upatrzył sobie jagnię.*
- B. Ciężar grzechu. Izaak niósł ciężar ofiary.
1. Cały rodzaj ludzki ugina się pod ciężarem grzechu. Izaak zasługiwał na to, aby być ofiarowanym. Był grzesznikiem, a zapłatą za grzech jest śmierć.
  2. Izaak, udając się na miejsce swojej własnej ofiary, symbolizuje potrzeby rodzaju ludzkiego. Niósł na sobie ciężar grzechu.
- C. Bóg przygotował ofiarę.
1. Dotarli do miejsca wyznaczonego przez Boga i Abraham zbudował ołtarz. Związał swojego syna i był gotowy złożyć go w ofierze.
  2. Widzimy Izaaka jako symbol grzesznej ludzkości, która będąc pod ciężarem grzechu, nie ma żadnej nadziei.
  3. Później przemawia Bóg i nie widzimy już Izaaka. Dzięki łasce Bóg sam przygotował ofiarę.
  4. Dźwigamy ciężar naszej winy — rzeczywistej winy. Ludzie zasługują na karę śmierci, ale dzięki łasce Bóg posłał Baranka. Tym Barankiem jest Jezus — urodzony w skromnych warunkach, ale w cudowny sposób w betlejemskim żłobie, zwycięsko kroczący wśród swojego ludu, który Go odrzucił, w sposób straszliwy, ale chwalebny umierający na krzyżu Golgoty za nasze grzechy. Oto Baranek, a Jego imię to Jezus.
- D. Zwycięstwo. Przyjrzyjmy się Abrahamowi i Izaakowi, jak schodzą z góry Moria. Izaak nie niesie już ciężaru ofiary.
1. Ofiara została złożona. Izaak już nie zadaje pytań, mówiąc: *Gdzie jest jagnię?* Baranek został dostarczony. Izaak został uratowany. Jego grzechy są przebaczone. Mesjasz przyszedł.
  2. Ofiara została dokonana. Cena za grzech została zapłaconą na chwalebnym krzyżu Golgoty, a dzięki zmartwychwstaniu darowana nam została chwała Boga. Jesteśmy wolni od winy, ponieważ Bóg dał nam Baranka.

III ZBAWICIEL, KTÓRY POSZUKUJE (zob. I Mojż. 24,1-67)

Izaak, jako syn obietnicy, miał być przodkiem Jezusa. Zatem należało znaleźć dla niego właściwą żonę.

- A. Przenikliwy duch. Abraham posłał swojego sługę do domu Labana, aby znalazł żonę dla Izaaka. Gdy nadszedł czas,

zapytano Rebeke: *Czy pójdziesz i zostaniesz żoną Izaaka?*

A ona odpowiedziała: *Pójdę.*

- B. Chrystus pełen radości. W I Mojż. 24,63 czytamy o tym, jak Izaak po raz pierwszy spotkał swoją oblubienicę. Dla czego Bóg umieścił w Biblii tak piękną historię o miłości?
1. Bóg mówi nam o Jezusie. Opowiada nam o synu obietnicy, Izaakowi, poszukującym oblubienicy. Jezus także przyszedł, aby znaleźć oblubienicę. Jezus jest Synem Bożym, a Jego oblubienicą jest Jego Kościół.
  2. Jak Abraham posłał sługę, tak Bóg posyła Ducha Świętego w poszukiwaniu oblubienicy Chrystusa. Sługa udał się w daleką podróż i powiedział Rebecce o Izaaku. Przyszedł Chrystus, a Duch Święty posłany przez Ojca obchodził całą ziemię, aby powiedzieć ludziom o Chrystusie.
  3. Bóg zawsze miał plan, a tym planem był Jezus. Jeśli pominiemy Jezusa, to przeoczysz wszystko. Jezus jest Barankiem Bożym, ofiarą, najwyższym darem zbawienia. Jezus ratuje nas od śmierci i od winy.
- C. Oblubienica. Jezus jest tym, który posyła swojego Ducha w poszukiwaniu oblubienicy. Bóg nie tylko zapewnił człowiekowi zbawienie, ale również przeszukuje całą ziemię, aby znaleźć dusze mężczyzn i kobiet, chłopców i dziewcząt, którzy poddadzą się Jemu i powiedzą tak jak Rebecka: *Pójdę.*

IV PODSUMOWANIE

Historia Jezusa jest historią niezwykłą. Nie rozpoczęła się ona w betlejemskim żłobie, ale bierze swój początek z samej istoty Boga. Jest to historia, która została napisana według zamysłu Boga, ponieważ On powiedział: *Niech stanie się światłość. I stała się światłość.* Jest to historia, która jeszcze się nie zakończyła, gdyż Bóg ingeruje w życie tych wszystkich, którzy poddadzą się Jemu.

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2001 •
Trzecia
sobota

Temat nabożeństwa: *Światłość i mądrość od mędrców*

„Ten, który jest nieograniczony w mądrości, dał wyraźne polecenia w sprawie tego, jak ma być uwielbiany, a wszyscy ci, którzy pragną Mu służyć, powinni postępować dokładnie w sposób przez Niego wyznaczony. Bóg pouczy wszystkie swoje stworzenia, że ma na myśli dokładnie to, co mówi” (Ellen White, *The Signs of the Times*, 8 VII 1880).

Motto dnia

„Nauczyciel z nieba — nie kto inny, ale sam Syn Boży — przyszedł na ziemię, aby objawić ludziom charakter Ojca, tak by mogli oddawać Mu cześć w duchu i w prawdzie. Chrystus objawił ludziom, że nawet najściślejsze trzymanie się obrzędów nie zbawi ich, ponieważ królestwo Boże jest w swojej naturze duchowe. Chrystus przyszedł na ten świat, aby obsiać go prawdą. Trzyma klucze do wszelkich skarbów mądrości i jest w stanie otworzyć drzwi nauce oraz objawić nieodkryte zasoby wiedzy, gdyby było to konieczne dla zbawienia” (Ellen White, *Advent Review and Sabbath Herald*, 17 XI 1891).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Gdy wybieramy swój własny sposób postępowania, naszą własną wolę, naszą własną przyjemność, gdy poddajemy się naszym własnym impulsom, nie żyjemy tak, jak synowie i córki Boga. (...) Okradamy Boga. Nasz czas, nasza służba, nasze uczucia, nasz majątek — wszystko to należy do Niego. Gdy lud Boży przynosi do Niego chętnie i wiernie dziesięcinę, jego wierność będzie wynagrodzona. Jednak wielu ludzi, którzy twierdzą, że dają Bogu wszystko, zastrzega sobie prawo do siebie lub do swojej własności. Bóg nie przyjmie niczego innego, jak tylko duchowe kapłaństwo, które może przynieść Mu ofiarę w sprawiedliwości. Od Chrystusa nie pochodzi żadne samolubstwo. A samolubstwo leży u podstaw każdego grzechu. Nadszedł czas, gdy poznanie Bożej woli w stosunku do nas jest potrzebne dla naszego obecnego i przyszłego dobra. Droga, którą podążał Chrystus, jest jedyną bezpieczną drogą, którą możemy kroczyć” (Ellen White, *The Signs of the Times*, 11 IV 1900).

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 2,1-10

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci:

Święta w dżungli

Nauka: „Wołają, a Pan wysłuchuje ich, i ocala ich ze wszystkich udręk” (Ps. 34,18).

Przed samym południem 24 grudnia 1971 roku Juliane Koepcke wsiadła do samolotu linii lotniczych Lansa. Był to lot nr 508 z Limy do Pucallpa, miasta w dżungli położonego w odległości 760 mil od Limy po drugiej stronie Andów. Właśnie skończyła szkołę średnią i miała spędzić święta ze swoim ojcem.

Juliane patrzyła przez okno i podziwiała piękno gór pokrytych śniegiem. Później biały kolor zamienił się w zielony, gdy dotarli nad dżunglę. Zerwała się burza, a samolot podrzucało jak latawiec na wietrze. Biły pioruny. Nagle samolot zakotyła się, a z półek spadły bagaże. Targnął nim straszliwy wstrząs i rozpadł się. Juliane czuła, jak obraca się w powietrzu, aż w końcu straciła przytomność.

Gdy się obudziła, leżała na ziemi, a nad nią znajdowały się trzy połączone fotele lotnicze. Wciąż padało. Czuła, że jest ranna, ale nie mogła się poruszyć.

Następnego ranka poczuła się lepiej i czolgając się starała się ocenić sytuację. Dookoła widziała pełno liści. Paprocie, drzewa i pnącza zdawały się tworzyć ścianę nie do przebycia. Nie mogła tutaj zostać i umrzeć. Musiała znaleźć jakąś drogę wyjścia. „Boże, pomóż mi” — wołała.

Juliane zaczęła iść naprzód. Wkrótce dotarła do małego strumyka. Wiedziała, że w końcu zaprowadzi ją do rzeki, a być może również do jakiegoś zamieszkanego miejsca. Przez kilka dni szła wzdłuż tego strumienia.

Pewnego dnia, późnym popołudniem, gdy Juliane poczuła, że nie ma już siły iść dalej, zobaczyła łódkę przywiązaną do brzegu i ścieżkę prowadzącą do małej chaty w głębi dżungli. Nikogo tam nie było, ale następnego dnia przyszli właściciele łódki i znaleźli dziewczynę. Natychmiast zabrali ją do miasta, gdzie udzielono jej pomocy medycznej.

Czy myślicie, że to, iż Juliane znalazła tę chatę właśnie w tym, a nie w innym momencie, było tylko zwykłym przypadkiem? Czy tylko przypadkiem ci ludzie wrócili właśnie tego dnia? Przyjeżdżali tam tylko raz na trzy tygodnie. Czy miała jedynie szczęście, że padało tak mocno, iż została przez jeden dzień w chacie, zamiast przedzierać się przez dżunglę? Jak myślicie?

Plan kazania: *Światłość i mądrość od mędrców*

I WPROWADZENIE

A. W niebie panowało poruszenie.

1. To poruszenie było spowodowane tym, że zbliżał się czas upokorzenia Chrystusa. Bóg posłał anioła, aby

ten ogłosił narodzenie Jezusa. Posłał anioła, aby przemówił do Marii i do Józefa. Posłał anioła, aby przemówił do Zachariasza, ojca Jana Chrzciciela. Bóg posłał anioła, aby opowiedział pasterzom o tym cudownym wydarzeniu. Posłał nawet anielski chór, aby ogłosić chwałę tych narodzin.

2. W czasie poruszenia, które miało miejsce w niebie, Bóg zdecydował się przemówić do szlachetnych pogan. Biblia nie mówi nam, kim oni byli. Owi ludzie zgłębiali tajemnice astronomii. Prawdopodobnie byli jednymi z najmądrzejszych ludzi w swoich czasach. Odkryli, że można poznawać wydarzenia przez badanie Boga stworzenia.
- B. Jeżeli opowiemy się po stronie Bożej prawdy, otrzymamy cudowne objawienie.
1. Niektórzy teologowie powiedzą nam, że pierwsi poganie ery chrześcijańskiej nawrócili się, gdy Paweł udał się w swoją pierwszą podróż misyjną lub gdy Piotr przybył do Korneliusza i wygłosił kazanie. Lecz prawdę tak nie było. Pierwszymi nawróconymi poganami byli ci mędracy, którzy przyszli, gdy narodził się Chrystus. Oddali Mu boską cześć.
  2. Możemy nauczyć się z tego dwóch rzeczy. Chciałbym, abyśmy czerpali światłość z... gwiazdy i mądrość od mędrców.

II ŚWIATŁO GWIAZDY

- A. Ta gwiazda była niezwykłym tworem.
1. Mogła być kometą, jak wielu twierdziło. Mogła być jednak szczególnym tworem. Czymkolwiek była, objawiła mędrcom, że narodził się żydowski Mesjasz.
  2. Bóg powiedział Izraelowi, aby był gotowy na przyjście Mesjasza. Jednak lud ten nie był gotowy ani na Jego przyjęcie, ani na rozgłoszenie Jego poselstwa. Dlatego Bóg objawił przyjście Mesjasza przez tych badaczy nieba.
  3. Jeżeli ktoś nie wykonuje Bożej woli, On używa innych ludzi.
- B. Światło, które prowadzi.
1. Ta gwiazda prowadziła do Chrystusa. Objawiła owym ludziom, że narodził się Mesjasz. Wtedy mędracy udali się do Jerozolimy. Gdy posuwali się w kierunku Betlejem, gwiazda wskazywała im drogę do Chrystusa. Powinniśmy być jak ta gwiazda prowadząca ludzi do Chrystusa. Zawsze powinniśmy wskazywać drogę do Niego.

2. Gwiazda stała się świadkiem. Oznajmiła mędrcom, że narodził się Mesjasz, a później zaprowadziła ich do Niego. To jest właśnie rodzaj światłości, jaką Kościół powinien posiadać dzisiaj w świecie.

III MĄDROŚĆ MĘDRCÓW

- A. Boże poselstwo płynące z przyrody. Bóg w wyraźny sposób przemawiał do tych starożytnych naukowców przez przyrodę.
- B. Boże poselstwo w Jego Słowie. W sposób ogólnikowy Bóg objawia siebie w przyrodzie, jeśli jednak chodzi o szczegóły, człowiek musi zwrócić się do Słowa Bożego. Tak właśnie uczynili ci mędrzy.
- C. Byli wytrwali. Gdy zobaczyli Jego gwiazdę, chcieli Go poznać i dlatego udali się w długą podróż. Przemierzali dzikie tereny. Nie tylko było im trudno je przebyć, ale czekały również na nich bandy. Podróżowali albo na wielbłądach, albo pieszo. Nie poddawali się w swoich poszukiwaniach. Nie zniechęcili się, gdy przybyli do Jerozolimy i spotkali ludzi nie wykazujących zainteresowania ich poszukiwaniami. Dzisiaj wielu ludzi w swoim poszukiwaniu Chrystusa zniechęca się mniejszymi przeszkodami.
- D. Radowali się. Możemy w pełni cieszyć się poszukiwaniem Boga! Powinniśmy radować się, gdy znajdujemy się w Jego obecności.
- E. Wielbili Boga. W końcu przybyli do miejsca, w którym przebywał Jezus. Przyszli do Jezusa. Nie wahali się — natychmiast przyszli do Niego, upadli przed Nim i oddali Mu cześć. Znaleźli objawienie Boga.

IV PODSUMOWANIE

Oddali Mu cześć. W ich przypadku nie było to zaspokojenie ciekawości, ale uwielbienie Go. My także musimy uczcić Zbawiciela. W przeciwnym razie nigdy nie będziemy przez Niego zbawieni. On jest Bogiem ponad wszystkim, błogosławionym na wieki. Oddajmy Mu cześć.

Wielbić Boga, to znaczy pobudzić sumienie świętością Boga, karmić umysł prawdą Boga, oczyścić wyobraźnię pięknem Boga, otworzyć serce na miłość Boga i poświęcić wolę zamiarowi Boga.

Notatki

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2001 •
Czwarta
sobota

Temat nabożeństwa: *Narodzenie się Jezusa*

„Naszym przywilejem jest odstąpić od zwyczajów i praktyk tego zdegenerowanego wieku” (Ellen White, *The Adventist Home*, s. 480).

Motto dnia

„Chrystus otworzył przed nami jasną drogę pokoju, radości, drogę do nieba. Co uczyniliśmy dla Niego wtedy, gdy każde słowo i czyn powinny wyrażać naszą wdzięczność za Jego zdumiewającą miłość? (...) Gdyby wszyscy zdawali sobie sprawę z tego, jak krótki jest czas, (...) ludzie korzyliby swoje serca przed Bogiem i zanosiliby gorliwe modlitwy z prośbą o przebaczącą i uświęcającą łaskę” (Ellen White, *The Signs of the Times*, 4 I 1883).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Wielkie i poddające próbie prawdy powierzone nam przez Boga mają być przekazane wszystkim narodom, językom i ludom. Wzywamy wszystkich — mężczyzn, kobiety i dzieci — aby w czasie nadchodzących świąt zrobili wszystko, co tylko mogą, aby wesprzeć wykonanie tego dzieła. Postanówmy we wszystkich naszych zborach, aby nie czynić świąt czasem biesiadowania i samolubnego dogadania sobie. Uwolnijmy naszych domowników od obowiązku przygotowywania dla nas prezentów. Nasz czas i nasze pieniądze należą do Boga. Każda godzina, każda chwila jest cenna. Każda złotówka, nawet każdy grosz, powinny być gromadzone, aby wspomóc przeprowadzanie dusz od Chrystusa i do prawdy” (Ellen White, *The Signs of the Times*, 8 XII 1887).

Tekst biblijny i pieśni

Gal. 4,1-7

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci:

Każde święto jest czasem dawania prezentów

Pomoce: Szeleszczący, zapakowany prezent

Nauka: Temu, kto ofiaruje dar, należy podziękować i docenić go.

Jak wielu z was oczekuje, że dostanie kiedyś jakiś prezent? Mam pewność przynajmniej co do jednego prezentu: to ten, który trzymam w rękach! To prezent od mojej żony. Jeszcze nie wiem, co to jest. Ale coś porusza się w pudełku, więc wiem, że to nie ubranie. Ponieważ pudełko nie jest zbyt duże, wiem, że nie jest wiertarka elektryczna ani kilka nowych książek. Czy jednak wielkość prezentu

tak naprawdę się liczy? Czy wszystkie prezenty muszą być duże, aby się mogły podobać? Niektóre diamenty sprzedawane za ponad pół miliona dolarów nie są większe od mojego paznokcia. I diamenty pakuje się w bardzo małe pudełka. Ten, kto nam coś daje, może być o wiele ważniejszy niż sam dar. Kiedykolwiek otwieram taki prezent od syna, zawsze mi się podoba, ponieważ on myślał o mnie i przygotował go dla mnie. To jest dla mnie najważniejsza rzecz.

Plan kazania: *Narodzenie się Jezusa*

I WPROWADZENIE

- A. Dziecię Jezus było dziedzicem, ale nie otrzymało dziedzictwa. Było posłuszne swojemu Ojcu jak niewolnik, ale miało nadzieję. Miało obietnicę.
- B. Paweł sprawozdaje o tej obietnicy w Gal. 4,4-7. Syn Boży zmienił nasz status. „Już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem” (Gal. 4,7). W wierszu 6. zostało użyte słowo *Abba*. Zostało ono przetłumaczone „Ojcze”, ale *Abba* znaczy więcej niż Ojciec. Tak naprawdę znaczy „mój Ojciec”.
- C. Nie można w pełni poznać znaczenia narodzin Chrystusa, jeśli On nie mieszka w twoim sercu.

II WYPEŁNIENIE CZASU

- A. Znaczenie historyczne.
  1. Religia Greków i Rzymian nie zaspokajała najważniejszych potrzeb mieszkańców Imperium Rzymskiego. Religia Persów, choć wciąż miała duży wpływ, nigdy nie zaspokoili pragnień serc ludzkich.
  2. I wtedy, gdy ludzie byli pogrążeni w rozpacz, gdy poszukiwali prawdy, w tym właśnie momencie Bóg posłał swego Syna.
- B. Znaczenie duchowe.
  1. Paweł sugeruje, że Chrystus przyszedł w ciele, aby być Bogiem z nami. Gdy mówi, że Chrystus narodził się, aby nas wykupić, to wierzy, że w wyniku Bożego cudu Chrystus przyszedł na ten świat, aby zająć się duchową potrzebą ludzkości.
  2. Największą potrzebą ludzkości jest przebaczenie grzechów.

III DUCH CZASU

- A. Nie motywy przewodnie, ale zbawienie.
  1. Jezus przyszedł, aby być Mesjaszem. Jeśli jest mocą z nieba mieszkającą w twoim sercu, jeśli jest żywym Bogiem w tobie, wtedy jest Chrystusem.

2. Biblia mówi: Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej. Mówi również: Nie ma ani jednego sprawiedliwego, (...) nie masz, kto by czynił dobrze, (...) nie masz, kto by szukał Boga. Słowa te opisują nasz naturalny stan. Jesteśmy grzesznikami. Paweł mówi o Nim: Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Ponieważ w żaden inny sposób nie można było zapłacić kary za naszą winę, Syn Boży ją zapłacił.

B. Nie rozpacz, ale miłość.

IV BOŻY DAR NA TEN CZAS

- A. Boży dar dla ciebie. Gdy przyjmuje się dar najlepszy ze wszystkich — dar Syna Bożego, dar zbawienia, dar przebaczenia, nazywasz Boga „Ojcem”.
- B. Twój dar dla Boga. Bóg pragnie, abyś oddał Mu samego siebie. W jaki sposób oddajemy siebie w służbie Bożej? Musimy być chętni porzucić nasze „ja” i pozwolić Bogu, aby używał nas w sposób, który uważa za właściwy. Jezus powiedział: *Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyć, lecz aby służyć.*

V PODSUMOWANIE

Przyjaciele, jeśli wypełnienie czasu ma miejsce w waszym sercu, jeśli rzeczywiście chcecie, aby Duch Chrystusowy w was mieszkał, to musicie być Jego sługami, a stajecie się nimi przez oddanie siebie w służbie dla innych ludzi. Jeśli Chrystus mieszka w twoim sercu, to ma wszystko do powiedzenia, ponieważ żyjący Chrystus sprawia, że z głębi serca wołasz: „Mój Ojcze!”

VI PRZYKŁAD

Oto pewne dobre rady, które pomogą nam poskromić nasze samolubstwo:

- I. Pamiętaj, aby składając dar siebie samego w nim ofiarować. To zwiększy jego wartość po stokroć, a ten, kto go otrzyma, będzie go przechowywał na zawsze.
- II. Nie będziesz oceniał darów według ich wartości materialnej. Nawet najtańszy prezent może być oznaką miłości, a to jest o wiele cenniejsze niż srebro i złoto.
- III. Nie będziesz zaniedbywał potrzebujących.
- IV. Nie będziesz zaniedbywał członków swojego zboru.
- V. Będziesz jak małe dziecko.
- VI. Oddasz swoje serce Chrystusowi.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2001 •
Piąta
sobota

Temat nabożeństwa:

Boże prowadzenie poddane próbie

„Każdy statek płynący po morzu życia potrzebuje boskiego Przewodnika na swoim pokładzie (...), ale kiedy zrywa się burza, zwróćcie się w modlitwie do Pana i z gorliwością szukajcie Jego prowadzenia. (...) Działajcie prowadzeni przez boskiego Przewodnika” (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 348).

Motto dnia

„Cenne Boże obietnice nie są nam dane, aby wzmocnić nas w naszym zarozumiałym sposobie postępowania lub po to, byśmy polegali na nich, gdy niepotrzebnie narażamy się na niebezpieczeństwo. Pan wymaga od nas, abyśmy szli w pokorze, poddawszy się Jego prowadzeniu. (...) nikt, gdy idzie sam, nie kieruje swoim krokiem. W Bogu jest nasza pomyślność i nasze życie. Niczego nie można wykonać w sposób pomyślny bez Jego pozwolenia i błogosławieństwa. Powierz Panu drogę swoją, zaufaj Mu, a On wszystko dobrze uczyni. Jako dzieci Boże mamy konsekwentnie zachowywać chrześcijański charakter” (Ellen White, *The Youth's Instructor*, 21 XII 1899).

Wprowadzenie do zbierania darów

„Bóg zniesie wiele. On doświadczy i wypróbuje każdego, ale przekleństwo z pewnością spadnie na samolubnego grzesznika. Bóg zna serce człowieka. Żadna myśl i żaden zamiar nie ukryje się przed Jego okiem. Mówi: Tych, którzy mnie czczą, i ja uczczę. On wie, kogo błogosławić, a kto zasługuje na przekleństwo. On się nie myli. Aniołowie dokonują zapisu wszystkich naszych czynów. Gdy okradamy Boga z dziesięciny, okradamy samych siebie, ponieważ tracimy niebiański skarb. Pozbawiamy siebie Bożego błogosławieństwa obiecanego tym, którzy postępują uczciwie względem Niego. Jeden daje hojnie, lecz jeszcze więcej zyskuje; inny nadmiernie skąpi i staje się tylko uboższy. Słudzy Boga nie powinni zapominać o ostrzeganiu ludzi, pokazując im na podstawie Biblii rezultat zatrzymywania dziesięciny” (Ellen White, *Pacific Union Recorder*, 10 X 1901).

Tekst biblijny i pieśni

Ef. 5,6-14

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci: *Skocz, a ja cię złapię*

Pomoce: Zapalona świeczka

Nauka: Wiara to zaufanie, że Bóg wie, co jest dla nas najlepsze.

„Wiara” to słowo, które bardzo często słyszymy. Co wiara znaczy dla was? Na czym ona polega?

Zapalona świeczka przypomina mi historię, która pokazuje, czym jest wiara. Otóż była kiedyś pewna rodzina, której dom zapalił się w środku nocy. Rodzice pobudzili swoje dzieci i wszystkie zaprowadzili w bezpieczne miejsce. Jednak później ich pięcioletnia córeczka wymknęła się im i pobięła z powrotem na piętro, aby zabrać swoją ulubioną lalkę. Gdy już wszyscy byli na zewnątrz domu, wtedy zobaczyli dziewczynkę w oknie na piętrze otoczoną dymem. Ojciec tej dziewczynki krzyknął:

— Skacz, a ja cię złapię!

Jednak dziewczynka odkrzyknęła:

— Ale Tatusiu, ja ciebie nie widzę!

Ojciec krzyknął do niej ponownie:

— Ja ciebie widzę i to wystarczy! Skacz!

Taka właśnie jest wiara. Jest ona dziecięcym zaufaniem, że Boże ręce będą dokładnie tam, gdzie trzeba, aby nas złapać, gdy tego potrzebujemy. Wiara to zaufanie, że Bóg widzi nas i wie, co jest dla nas najlepsze nawet wtedy, gdy Go nie widzimy.

Plan kazania: *Boże prowadzenie poddane próbie*

I WPROWADZENIE

- A. Bóg prowadzi nas dzięki swojej księdze. Możemy sprawdzić nasze zrozumienie spraw Bożych przy pomocy Wiernego Przewodnika, który jest nam dany, aby nas pouczać. Dzięki modlitwie możemy zdobyć pokornego ducha, by poddać się Jego prowadzeniu. Mimo podjęcia tych kroków może nam wciąż brakować pewności co do czynienia Bożej woli.
- B. Może panować zamieszanie. Częściowo może ono wynikać z różnych interpretacji prawdy. Takie zamieszanie może być wynikiem niewłaściwych zasad.

II BĘDZIEMY CHODZILI W ŚWIATŁOŚCI, KTÓRĄ JUŻ OTRZYMALIŚMY (zob. Ef. 5,8)

- A. Musimy rozwinąć dzięki Niemu dociekliwy i bystry umysł. Musimy wiedzieć, że nie mamy odpowiedzi na wszystkie pytania, ale że jesteśmy poświęceni Temu, który je zna. W przeciwnym wypadku będziemy zwiedzeni przez naszego wroga, diabła.

- B. Kroczyć w światłości, którą otrzymałeś. Gdy ktoś chce zostać biegaczem długodystansowym, to czy najpierw nie biega na krótkich dystansach? Jeśli naszym celem jest płynne posługiwanie się językiem, to czy nie jest logiczne, że rozpoczniemy ćwiczenia od jednego zdania?
- C. Nasze kroczenie w światłości nie oznacza, że zawsze kroczymy z największą pewnością. Jednak małe dziecko uczące się chodzić nie zaprzestaje prób, nawet jeśli chodzenie czasami oznacza upadki.

III PRZEJDZIEMY PRÓBĘ, ABY DOWIEDZIEĆ SIĘ, CO JEST MIŁE PANU

- A. Celem sprawdzianu w szkole jest wsparcie procesu dopuszczenia do dalszej nauki. Eliminuje się w ten sposób zamieszanie, jeśli chodzi o zdobytą wiedzę. Nasze postępowanie ma być poddane próbie, aby mogło być miłe Panu. Dzięki tej próbie doświadczamy przejrzystości w prowadzeniu.
- B. Gdzie to się dzieje? Właśnie na tym świecie, gdzie panuje ciemność. Właśnie tutaj, na tym świecie mamy polegać na wszystkich dostępnych nam możliwościach poddania próbie, począwszy od Biblii i prowadzenia Ducha Świętego. Oprócz Słowa i Ducha mamy przynajmniej cztery inne „przyrządy”, które mogą potwierdzić i uczynić jasnym Boże prowadzenie.
  1. Sumienie człowieka poddanego próbie. Ten wewnętrzny komputer przechowuje informacje, które zgromadziliśmy z innych źródeł na temat tego, co jest właściwe, i tego, co jest złe. Gdy podejmujemy decyzje, nasze sumienie albo potwierdza, albo odrzuca nasze postawy lub działania, które mamy podjąć. Chociaż sumienie, które było wystawione na działanie ciemności, nie jest w pełni wiarygodne (zob. Tyt. 1,15), to jeżeli byliśmy uczeni prawdy, sumienie będzie nam świadczyło w Duchu Świętym (zob. Rzym. 9,1).
  2. Rada innych chrześcijan. Wierzący otrzymali polecenie, aby pouczali i napominali się wzajemnie (zob. Kol. 3,16). Żaden inny wierzący nie może stać się dla nas najwyższym autorytetem, jeśli chodzi o prawdę, ale powinniśmy poszukiwać rady w tych niejasnych sprawach u bardziej doświadczonych wierzących, których życie jest przykładem posłuszeństwa Słowu.
  3. Zdrowy rozsądek. W Tyt. 2,12 czytamy, abyśmy żyli „wstrzemięźliwie” („trzeźwie” — BG), tj. rozsądnie. Jednak Bóg często prowadzi nas drogami, które nie

wydają się rozsądne. Mimo to mamy wykorzystywać umysł w procesie poddawania próbie.

4. Okoliczności. Powiedzmy, że na podstawie tego, jak radzisz sobie ze swoimi dziećmi lub dziećmi w zborze, uważasz, że powinieneś zostać nauczycielem. Jednak nie masz odpowiedniego wykształcenia. Nie możesz przez to otrzymać dokumentu uprawniającego cię do uczenia. Okoliczności, w jakich się znajdujesz, wskazują na to, że albo musisz pójść z powrotem do szkoły, albo zrezygnować z tego zawodu. Należy jednak pamiętać, że same okoliczności nigdy nie są wystarczającym sprawdzianem.

IV ZGANIMY BEZOWOCNE UCZYNKI CIEMNOŚCI

- A. Zganić znaczy skarcić lub uciszyć, aby doprowadzić do przekonania o winie lub do jej wyznania. Możemy to uczynić naszymi słowami, ale ważniejsze jest, gdy wyrazimy to naszym zachowaniem. Zostało nam zaoferowane Boże prowadzenie, aby pokazać nam, jak żyć i wpływać na ludzi w tym złym świecie.
- B. Portret duszpasterza według Johna Bunyana jest następujący: „Swoimi plecami skierowany jest do świata, swoją twarzą do nieba, a w ręce trzyma Księgę”. Jednak w świetle tego tekstu wydaje się, że bardziej precyzyjnym byłoby takie stwierdzenie: „On ma Księgę w swoim umyśle, swój wzrok zwrócony na Jezusa, a swoje ciało w tym świecie”. W ten sposób przedstawiamy prawdę i wzywamy innych do jej zaakceptowania.

V PODSUMOWANIE

- A. Odkrywamy, że Bóg jest naszą ucieczką. Podobnie odkrywamy, że zbor jako wspólnota służy jako schronienie przed burzą.
- B. Boże prowadzenie należy wypróbować w tym świecie. Właśnie tutaj spotyka się światłość z ciemnością. Ten konflikt może nas przerażać. Jednak wszystko, co Bóg nam zapewnia, to więcej niż nam potrzeba, gdy chodzimy w światłości, którą otrzymaliśmy, gdy przechodzimy sprawdzian, aby ocenić, co jest miłe Bogu, i gdy karcimy bezowocne uczynki ciemności przez nasze słowa i czyny.

Notatki

.....

.....

.....